

Закон о порезима на имовину

"Службени гласник РС", бр. 26/2001, 42/2002 - Одлука СУС, 80/2002, 80/2002 - други закон, 135/2004, 61/2007, 5/2009 (чл. 25. није у пречишћеном тексту), 101/2010 (чл. 31-36. нису у пречишћеном тексту), 24/2011 (чл. 7. и 8. нису у пречишћеном тексту), 78/2011 (чл. 6-8. нису у пречишћеном тексту), 57/2012 - Одлука УС РС, 47/2013 (чл. 36-39. нису у пречишћеном тексту), 68/2014 - други закон, 95/2018 (чл. 33-36. нису у пречишћеном тексту), 99/2018 - Одлука УС РС, 86/2019, 144/2020 (чл. 33-37. нису у пречишћеном тексту), 118/2021 (чл. 19, 20, и 21. нису у пречишћеном тексту), 138/2022 (чл. 13. и 14. нису у пречишћеном тексту) и 92/2023 (чл. 2. није у пречишћеном тексту).

Део први

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Порезима на имовину, у смислу овог закона, сматрају се:

- 1) порез на имовину;
- 2) порез на наслеђе и поклон;
- 3) порез на пренос апсолутних права.

Део други

ПОРЕЗ НА ИМОВИНУ

Предмет опорезивања

Члан 2.

Порез на имовину из члана 1. тачка 1) овог закона (у даљем тексту: порез на имовину), плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

- 1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;
- 2) право закупа, односно коришћења, стана или куће за становање, конституисано у корист физичког лица;
- 3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;
- 4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Непокретностима, у смислу става 1. овог члана, сматрају се:

1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;

2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Кад се порез плаћа на право из става 1. тач. 1) и 3) овог члана предмет опорезивања је укупна површина тог земљишта.

Правом закупа стана или куће за становање конституисаним у корист физичког лица, у смислу става 1. тачка 2) овог члана сматра се право закупа за период дужи од једне године или на неодређено време, за који је прописано плаћање непрофитне закупнине или закупнине која се обрачунава применом прописаних критеријума и мерила, у складу са законима којима се уређују:

(1) становање и одржавање зграда, односно у складу са посебним прописима којима је било уређено становање који су престали да важе даном почетка примене закона којим је уређено становање и одржавање зграда;

(2) јавна својина;

(3) права бораца, војних инвалида и породица палих бораца;

(4) збрињавање избеглица;

(5) планирање и изградња;

(6) наука и истраживање.

Правом коришћења стана или куће за становање конституисаним у корист физичког лица, у смислу става 1. тачка 2) овог члана сматра се право коришћења за период из става 4. овог члана, у складу са законом којим се уређује збрињавање избеглица.

Члан 2а

Кад на непокретности, поред права својине, постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 5) и тач. 7) и 8) овог закона, односно у случају из тачке б) тог члана, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине.

Кад на непокретности, поред права, односно коришћења из члана 2. став 1. тач. 2) до 5) и тачка 8) овог закона, постоји и државина из тачке 7) тог става, порез на имовину плаћа се на државину, а не на право, односно на коришћење из тач. 2) до 5) и тачке 8) овог закона.

Кад на стану или кући за становање, поред права из члана 2. став 1. тачка 2) овог закона, постоји и право или коришћење из тач. 4) и 5) тог става, порез на имовину плаћа се на право закупа или право коришћења из тачке 2), а не на право, односно коришћење из тач. 4) и 5) тог члана.

Члан 2б

Саставним делом земљишта, у смислу предмета опорезивања порезом на имовину, сматра се и не опорезује као објекат:

1) стаза и други отворени простор прекривен шљаком, асфалтом, бетоном, плочама или другим чврстим материјалом у нивоу земљишта, отворени простор за паркирање, колски прилаз објекту, отворени полигон – писта за обуку кандидата за возаче и возача, осим линијских инфраструктурних објеката у складу са законом којим се уређују планирање и изградња;

2) ограда, потпорни зид, степениште изван габарита објекта, вртно сенило до 15 m² основе, вртни базен (укључујући фонтане) површине до 12 m² и дубине до 1 m, надстрешница основе до 10 m², дворишни камин површине до 2 m² и висине до 3 m, сточна јама, септичка јама, плоча за обавештавање површине до 6 m², дечје игралиште, споменик и спомен обележје на површинама јавне намене или на гробљима и гробница.

Саставним делом објекта сматрају се инсталације инкорпорисане у објекту и од објекта до прикључка на мрежу, а ако место прикључка није могуће прецизно одредити, саставним делом објекта сматра се инсталација инкорпорисана у објекат.

Члан 3.

- брисан -

Порески обвезник

Члан 4.

Обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице (које води, односно које не води пословне књиге), отворени инвестициони фонд, односно алтернативни инвестициони фонд, који нема својство правног лица а који је уписан у одговарајући регистар у складу са законом, које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права, корисник или држалац, из члана 2. став 1. овог закона на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона.

Кад нерезидентно правно лице обавља делатност у Републици Србији преко огранка или другог организационог дела који се, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица, сматра сталном пословном јединицом (у даљем тексту: огранак нерезидентног правног лица) који води пословне књиге у складу са законом којим се уређује рачуноводство у Републици Србији, на права, коришћење или државину на непокретности на територији Републике Србије на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона чији је држалац организациони део тог правног лица у Републици Србији, тај организациони део испуњава обавезе обвезника из порескоправног односа у вези пореза на имовину (подноси пореску пријаву, утврђује и плаћа порез и др.).

Када су на истој непокретности више лица обвезници, обвезник је свако од тих лица сразмерно свом уделу у односу на целу непокретност.

Када удели обвезника из става 3. овог члана на истој непокретности нису одређени, за сврху опорезивања порезом на имовину сматраће се да су једнаки.

Када су на земљишту више лица обвезници пореза на имовину као имаоци права из члана 2. став 1. тач. 1) и 3) овог закона, обвезник је свако од тих лица сразмерно свом уделу у односу на

укупну површину земљишта, па и кад је сразмерна површина удела појединог обвезника мања од десет ари.

Обвезник пореза на имовину из става 1. овог члана који не води пословне књиге (у даљем тексту: обвезник који не води пословне књиге), у смислу опорезивања порезом на имовину, јесте:

1) физичко лице које остварује приходе од самосталне делатности у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана (у даљем тексту: предузетник) који порез на доходак грађана на приходе од самосталне делатности плаћа на паушално утврђен приход;

2) друго лице које не води пословне књиге у складу са прописима Републике Србије;

3) предузетник који води пословне књиге - за имовину која није евидентирана у његовим пословним књигама;

4) фонд из става 1. овог члана који не води пословне књиге у складу са прописима Републике Србије.

Обвезник пореза на имовину из става 1. овог члана који води пословне књиге (у даљем тексту: обвезник који води пословне књиге), у смислу опорезивања порезом на имовину, јесте:

1) правно лице које води пословне књиге у складу са прописима Републике Србије;

2) нерезидентно правно лице – за непокретности за које пореску обавезу испуњава огранак тог лица у складу са ставом 2. овог члана;

3) предузетник који води пословне књиге - за имовину коју је евидентирао у својим пословним књигама (у даљем тексту: имовина у пословним књигама), осим предузетника из става 6. тачка 1) овог члана;

3а) фонд из става 1. овог члана који води пословне књиге у складу са прописима Републике Србије;

4) друго лице које води пословне књиге у складу са прописима Републике Србије, осим предузетника из става 6. тачка 3) овог члана.

Статус обвезника пореза на имовину не може бити основ за стицање било ког права на непокретности.

Прекид обављања делатности за одређени период не доводи до губитка својства обвезника из става 7. тачка 3) овог члана.

Пореска основица

Члан 5.

Основица пореза на имовину за непокретности пореског обвезника који не води пословне књиге је вредност непокретности утврђена у складу са овим законом.

Вредност непокретности из става 1. овог члана утврђује орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу изворних прихода јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: порески орган).

Вредност непокретности из става 1. овог члана, осим земљишта, може се умањити за амортизацију по стопи једнакој за све непокретности на територији јединице локалне самоуправе, која износи до 1% годишње применом пропорционалне методе, а највише до 40%, почев од истека сваке календарске године у односу на годину у којој је извршена изградња, односно последња реконструкција објекта, а на основу одлуке скупштине јединице локалне самоуправе о висини стопе амортизације која важи на дан 1. јануара године за коју се утврђује порез на имовину и која је објављена у складу са овим законом.

За изграђени објекат над којим је, односно уз који је, извршена доградња тако да дограђени део није посебни део тог објекта, умањење вредности за амортизацију у складу са ставом 3. овог члана врши се у висини:

1) по којој би се вредност објекта умањивала да није дограђен – кад је корисна површина дела објекта пре доградње већа од корисне површине дограђеног дела;

2) по којој би се умањивала вредност дограђеног дела да је посебни део тог објекта – кад је корисна површина дела објекта пре доградње мања или једнака у односу на корисну површину дограђеног дела.

Реконструкцијом, односно доградњом објекта, у смислу става 3. овог члана, сматра се реконструкција, односно доградња, у складу са законом којим се уређују планирање и изградња.

Члан 6.

Вредност непокретности из члана 5. овог закона утврђује се применом следећих елемената:

1) корисна површина;

2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Корисна површина је:

1) за земљиште – његова укупна површина, укључујући површину под објектом;

2) за објекат – збир подних површина између унутрашњих страна ободних зидова објекта (из које су искључене површине балкона, тераса, лођа, степеништа изван габарита објекта, неадаптираних таванских простора и простора у заједничкој недељивој својини свих власника посебних делова истог објекта, осим површине испод носећих зидова и носећих стубова који пролазе кроз објекат који су истовремено посебан и заједнички део објекта), а за објекат који нема хоризонталну подну површину или ободне зидове корисна површина је површина његове вертикалне пројекције на земљиште.

Зоне из става 1. тачка 2) овог члана представљају делове територије јединице локалне самоуправе које надлежни орган јединице локалне самоуправе одлуком може одредити одвојено за насеља према врсти насеља (село, град) и изван насеља или јединствено за насеља и изван насеља, према комуналној опремљености и опремљености јавним објектима, саобраћајној повезаности са централним деловима јединице локалне самоуправе, односно са радним зонама и другим садржајима у насељу (у даљем тексту: зоне).

Јединица локалне самоуправе дужна је да на својој територији одреди најмање две зоне у складу са ставом 3. овог члана.

Просечну цену одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе, утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету уз накнаду одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. октобра године која претходи текућој години до 30. септембра текуће године.

Текућом годином, у смислу става 5. овог члана, сматра се календарска година која претходи години за коју се утврђује порез на имовину.

Просечна цена у зони у којој није било најмање три промета (у даљем тексту: зона у којој није било промета) одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности, осим у случају из става 11. овог члана.

Граничне зоне из става 7. овог члана су зоне чије се територије граниче са зоном у којој није било промета, које припадају истој јединици локалне самоуправе.

Ако није утврђена просечна цена другог земљишта (из члана 6а став 7. овог закона) у зони, зато што у зони и граничним зонама није било најмање три промета уз накнаду другог земљишта, а утврђена је просечна цена пољопривредног земљишта у тој зони, вредност другог земљишта (осим експлоатационих поља) која чини основицу пореза на имовину за пореску годину утврђује се применом просечне цене пољопривредног земљишта у тој зони умањене за 40%.

У случају из става 9. овог члана сматра се да је утврђивањем просечне цене пољопривредног земљишта у зони утврђена просечна цена другог земљишта.

Просечном ценом одговарајућих непокретности у најопремљенијој, односно најнеопремљенијој зони, у којој није било промета те врсте непокретности, која се граничи са више зона, сматра се:

1) у најопремљенијој зони – просечна цена одговарајућих непокретности у граничној зони у којој је просечна цена одговарајућих непокретности највиша;

2) у најнеопремљенијој зони – просечна цена одговарајућих непокретности у граничној зони у којој је просечна цена одговарајућих непокретности најнижа.

Ценом оствареном у промету уз накнаду одговарајућих непокретности у зонама сматра се и накнада за пренос права својине на непокретности која је досуђена, односно одређена у судском или другом поступку, актом који је постао правоснажан у периоду од 1. октобра године која претходи текућој години до 30. септембра текуће године.

Ако ни у граничним зонама из става 8. овог члана није било промета одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, односно ако се вредност другог земљишта не може утврдити у складу са ставом 9. овог члана, односно ако јединица локалне самоуправе није објавила просечне цене у року прописаном овим законом, основица пореза на имовину за те непокретности у зони у којој није било промета, односно у зони за коју нису објављене просечне цене одговарајућих непокретности, једнака је основици пореза на имовину те, односно одговарајуће непокретности у тој зони обвезника који не води пословне књиге за текућу годину, за одговарајућу корисну површину.

Основица пореза на имовину за непокретност обвезника који не води пословне књиге у јединици локалне самоуправе која у складу са овим законом није одредила зоне једнака је основици пореза на имовину за текућу годину те, односно друге одговарајуће непокретности обвезника који не води пословне књиге, за одговарајућу корисну површину.

Јавним објектима, у смислу става 3. овог члана, сматрају се објекти који су намењени за јавно коришћење (болнице, домови здравља, домови за старе, објекти образовања, отворени и затворени спортски и рекреативни објекти, објекти културе, поште и др.), у свим облицима својине.

Члан 6а

За сврху утврђивања основице пореза на имовину, непокретности се разврставају у следеће групе одговарајућих непокретности:

- 1) грађевинско земљиште;
- 2) пољопривредно земљиште;
- 3) шумско земљиште;
- 4) друго земљиште;
- 5) стан;

- 6) кућа за становање;
- 7) пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности;
- 8) гараже и помоћни објекти.

Ако објекат чини више посебних целина које се у смислу става 1. овог члана могу сврстати у различите групе, свака посебна целина у оквиру објекта се, за потребе утврђивања пореза на имовину, сврстава у одговарајућу групу непокретности.

Објекат који је јединствена целина мешовитог карактера, за потребе утврђивања пореза на имовину, разврстава се у складу са ставом 1. овог члана према претежној намени.

Јединица локалне самоуправе може одлуком прописати да се неизграђено грађевинско земљиште на њеној територији, које се користи искључиво за гајење биљака, односно садног материјала, односно шума, за сврху утврђивања основице пореза на имовину разврстава у пољопривредно, односно у шумско земљиште.

Одлука из става 4. овог члана примењиваће се код утврђивања пореза на имовину за пореску годину ако је донета и објављена до 30. новембра текуће године, на начин на који се објављују општи акти јединице локалне самоуправе која ју је донела и на њеној интернет страни.

Гајењем биљака, односно садног материјала, односно шума, у смислу става 4. овог члана, сматра се гајење (једногодишњих, двогодишњих, односно вишегодишњих) биљака, односно гајење садног материјала, односно гајење шума, које је класификовано у области пољопривреда, шумарство и рибарство, у складу са прописом којим се уређује класификација делатности.

Друго земљиште, у смислу става 1. тачка 4) овог члана, јесте земљиште које није грађевинско, пољопривредно или шумско земљиште.

Члан 66

Код разврставања непокретности у складу са чланом 66 став 1. овог закона, поједини појмови имају следеће значење:

1) „грађевинско земљиште” је врста земљишта које је као такво дефинисано законом којим се уређују планирање и изградња;

2) „пољопривредно земљиште” је врста земљишта које је као такво дефинисано законом којим се уређује коришћење пољопривредног земљишта;

3) „шумско земљиште” је врста земљишта које је као такво дефинисано законом којим се уређује коришћење и управљање шумама и шумским земљиштем;

4) „стан” је посебни део објекта који чини функционалну целину која се састоји од једне или више просторија намењених за становање и по правилу има засебан улаз, осим кад је (цео или у претежном делу) категорисан за обављање делатности или се у њему (у целини или претежном делу) обавља регистрована делатност;

5) „кућа за становање” је објекат намењен за становање или за повремено боравак (породична кућа, вила, викендица, планинска колиба, ловачка кућа и сл.), осим кад је (у целини или у претежном делу), категорисана за обављање делатности или се у њој (у целини или претежном делу) обавља регистрована делатност;

6) „пословна зграда и други (надземни и подземни) грађевински објекат који служи за обављање делатности” (у даљем тексту: пословни објекат) је зграда или други (надземни и подземни) грађевински објекат, односно посебни део објекта (локал, канцеларија и сл.), који је намењен за обављање делатности, укључујући и:

(1) стан, односно кућу за становање, који је (у целини или у претежном делу) категорисан за обављање делатности или се у њему (у целини или претежном делу) обавља регистрована делатност;

(2) гаражу која се састоји од више гаражних места, односно гаражних боксова, са заједничким деловима који служе приступу сваком гаражном месту, односно гаражном боксу, намењеном за обављање услужне делатности паркиралишта возила, односно смештаја ваздухоплова, односно пловила;

(3) гаражу у којој се (у целини или претежном делу) обавља регистрована делатност;

7) „гаража“ је објекат или посебан део објекта који чини функционалну целину, односно гаражни бокс, односно гаражно место, намењен за паркирање возила, односно за смештај ваздухоплова, односно пловила, осим у случају из тачке б) подтач. (2) и (3) овог члана;

8) „помоћни објекти“ су:

(1) самостални објекти који не служе за становање или обављање делатности и не разврставају се у објекте из члана ба став 1. тач. 5) до 7) овог закона, и то:

– помоћни објекти који нису зграде (бунари, базени, резервоари, цистерне и сл.);

– помоћне зграде (приземне зграде и зграде чија је подна површина испод површине земље) које су у функцији стамбеног, односно пословног објекта, који је изграђен на истом земљишту (котларнице, подруми, шупе за смештај огрева и сл.);

(2) економски објекти, у складу са законом којим се уређују планирање и изградња;

(3) надстрешнице основе преко 10 m² које су самостални објекти.

Члан 7.

Основица пореза на имовину за непокретности обвезника који води пословне књиге и чију вредност у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (MPC), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Основицу пореза на имовину пореског обвезника који непокретности у својим пословним књигама не исказује у складу са ставом 1. овог члана чини:

1) за неизграђено земљиште - вредност земљишта;

1а) за објекат на или под земљиштем које није предмет опорезивања, односно за које је обвезник друго лице – вредност објекта;

2) за остале непокретности - вредност објеката увећана за вредност припадајућег земљишта које је предмет опорезивања, за које је обвезник исто лице.

Вредност непокретности из става 2. овог члана порески обвезник утврђује према елементима из члана б. став 1. овог закона.

Изузетно од става 3. овог члана, вредност непокретности је вредност исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника (у даљем тексту: књиговодствена вредност) у текућој години, и то за:

1) експлоатациона поља и експлоатационе објекте;

2) објекте у којима су смештени производни погони прерађивачке индустрије који се користе за обављање те делатности;

3) објекте за производњу, пренос и дистрибуцију електричне енергије, осим трговине и управљања;

4) објекте за производњу гаса;

- 5) објекте за производњу паре, топле воде, хладног ваздуха и леда;
- 6) објекте за третман и одлагање отпада;
- 7) објекте у којима се одвијају процеси неопходни за поновну употребу материјала;
- 8) складишне и стоваришне објекте.

За непокретности из става 4. овог члана које обвезник у пословним књигама исказује посебно од вредности припадајућег земљишта, осим експлоатационих поља, основицу пореза на имовину чини збир књиговодствених вредности објеката и вредности припадајућих земљишта које су утврђене у складу са ставом 3. овог члана.

Ако обвезник вредност земљишта и вредност објеката из става 4. овог члана не исказује посебно у својим пословним књигама, основица пореза на имовину за земљиште и објекат који се на њему налази, као јединствену целину, чини вредност земљишта утврђена у складу са ставом 3. овог члана увећана за грађевинску вредност објекта процењену од стране овлашћеног вештака грађевинске струке са стањем на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Ако се пореска основица у пореској години утврђује за године које претходе тој години, у случају из става 6. овог члана вредност објекта јесте грађевинска вредност процењена од стране овлашћеног вештака грађевинске струке са стањем на последњи дан календарске године која претходи години у којој се утврђује порез.

Изузетно од ст. 1. до 7. овог члана, основица пореза на имовину за жичаре, путеве, пруге и друге инфраструктурне објекте (осим зграда и других објеката високоградње), као и за кабловску канализацију и друге подземне грађевинске објекте у које су смештене мреже намењене протоку воде (за пиће, атмосферске, отпадне и др.), водене паре, топле или вреле воде за потребе грејања и друге потребе корисника, гаса, нафте и нафтних деривата, телекомуникација и слично, је књиговодствена вредност објеката на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Вредност објекта као јединствене целине, који се делом убраја у објекте из става 4. овог члана, утврђује се као збир вредности процентуалне заступљености тог дела у укупној корисној површини објекта и вредности преосталог дела објекта, које се утврђују у складу са овим законом.

За непокретност из ст. 1. и 8. овог члана и члана 7а став 5. овог закона, за експлоатациона поља и за објекте из члана 7. став 6. овог закона, коју обвезник који води пословне књиге изгради, стекне, или му по другом основу настане пореска обавеза у току године за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: пореска година) или у текућој години након почетка пословне године обвезника која је различита од календарске, основица пореза на имовину за ту годину је њена набавна вредност исказана у пословним књигама обвезника, а за наредне године утврђује се применом ст. 1. до 9. и става 12. овог члана.

Кад обвезнику у току пореске године или у текућој години након почетка пословне године обвезника која је различита од календарске, настане пореска обавеза за објекат из члана 7. став 4. овог закона и припадајуће земљиште, а обвезник у својим пословним књигама није посебно исказао набавну вредност земљишта од набавне вредности објекта, вредност тог објекта која са вредношћу припадајућег земљишта чини пореску основицу за пореску годину јесте његова грађевинска вредност процењена од стране овлашћеног вештака грађевинске струке са стањем на дан настанка пореске обавезе.

Обвезник који води пословне књиге основицу пореза на имовину за непокретности чији је држалац из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) овог закона утврђује у складу са чл. 5, 6. и 6а овог закона.

Производним погонима прерађивачке индустрије из става 4. тачка 2) овог члана сматрају се (надземни и подземни) објекти који су намењени за обављање производње у делатности која је класификована као прерађивачка индустрија, у складу са законом којим се уређује класификација делатности.

Складишним и стоваришним објектима из става 4. тачка 8) овог члана сматрају се (надземни и подземни) објекти који су намењени за преузимање и чување сировина и робе (укључујући и резервоаре и цистерне за складиштење који се сматрају непокретностима, као и објекте за складиштење отпада), који се не користе за промет на мало или за друге намене, односно у делу у коме се не користе за промет на мало или за друге намене.

Последњи дан пословне године обвезника у текућој години, у смислу ст. 1, 4, 6, 7. и 8. овог члана, јесте дан са којим се за текућу годину, као пословну годину (која је једнака или различита од календарске године), саставља редован годишњи финансијски извештај, у складу са прописима којима се уређује рачуноводство.

Припадајућим земљиштем, у смислу става 2. тачка 2) овог члана, сматра се катастарска парцела земљишта на којој се налази објекат или његов део, односно део земљишта одређен границом (међом) - ако такав део постоји.

Члан 7а

Јединица локалне самоуправе дужна је да објави акт којим се утврђују просечне цене одговарајућих непокретности у зонама у складу са чланом 6. ст. 5, 7. и 11. овог закона до 30. новембра сваке текуће године, на начин на који се објављују њени општи акти.

Кад у зони и граничним зонама није било промета одговарајућих непокретности у периоду из члана 6. став 5. овог закона, јединица локалне самоуправе дужна је да, до истека рока из става 1. овог члана, објави просечне цене одговарајућих непокретности на основу којих је за текућу годину утврђена основица пореза на имовину за непокретности обвезника који не воде пословне књиге и то у зони која је, према одлуци надлежног органа те јединице локалне самоуправе, утврђена као најопремљенија у смислу члана 6. став 3. овог закона (у даљем тексту: најопремљенија зона).

Кад се вредност непокретности која чини пореску основицу за непокретности обвезника који води пословне књиге утврђује према елементима из члана 6. став 1. овог закона а у зони и граничним зонама није било промета одговарајућих непокретности у периоду из члана 6. став 5. овог закона, основицу пореза на имовину за непокретности обвезника у зони чини производ просечне цене одговарајућих непокретности у најопремљенијој зони из става 2. овог члана, корисне површине непокретности за коју се утврђује порез и коефицијента зоне које утврђује јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, за сваку зону на својој територији, а који не могу бити већи од:

- 1) 1,00 - за непокретности у најопремљенијим зонама;
- 2) 0,80 - за непокретности у зонама које се у тој јединици локалне самоуправе граниче са зонама из тачке 1) овог става;
- 3) 0,40 - за непокретности у зонама сеоских насеља;
- 4) 0,30 - за непокретности у зонама изван сеоских и градских насеља;
- 5) 0,60 - за остале зоне у тој јединици локалне самоуправе.

Јединица локалне самоуправе дужна је да објави акте којима се утврђују зоне, најопремљеније зоне, као и коефицијенти за непокретности у зонама, до 30. новембра текуће године на начин из става 1. овог члана, као и сваку промену тих аката.

Ако јединица локалне самоуправе до истека рока из става 4. овог члана не објави коефицијенте за непокретности у зонама или их утврди преко максималног износа из става 3. овог члана, а у зони и граничним зонама није било промета одговарајућих непокретности у периоду из члана 6. став 5. овог закона, основица пореза на имовину за непокретности обвезника који воде пословне књиге утврдиће се применом коефицијента из става 3. овог члана за непокретности у одговарајућој зони.

Основица пореза на имовину за непокретности обвезника који води пословне књиге је књиговодствена вредност непокретности исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години, кад:

1) јединица локалне самоуправе до 30. новембра текуће године не објави акт којим утврђује просечне цене одговарајућих непокретности у зонама, односно просечне цене одговарајућих непокретности у најопремљенијој зони у случају из става 2. овог члана;

2) у зони и граничним зонама није било промета одговарајућих непокретности у периоду из члана 6. став 5. овог закона а у најопремљенијој зони не постоји одговарајућа врста непокретности;

3) јединица локалне самоуправе до 30. новембра текуће године не објави акт којим утврђује зоне и најопремљеније зоне, у складу са ставом 4. овог члана.

Јединица локалне самоуправе дужна је да акте из ст. 1. до 4. овог члана и одлуку о стопама пореза на имовину објави и на својој интернет страни.

Сматра се да је јединица локалне самоуправе до 30. новембра текуће године донела и објавила акте којима су уређени стопа амортизације, односно стопе пореза на имовину, односно зоне, односно да се у пољопривредно или шумско земљиште разврстава неизграђено грађевинско земљиште које се користи искључиво за гајење биљака, садног материјала или шума, ако су акти којима је то уређено објављени до 30. новембра текуће године, односно пре текуће године под условом да њихова примена није ограничена закључно са текућом годином.

Члан 76

Ако обвезник који води пословне књиге вредност непокретности у пословним књигама за које му је пореска обавеза настала пре пореске године исказује по вредности из члана 7. став 1. овог закона почев од пореске године, односно ако је вредност непокретности у пословним књигама, почев од пореске године престао да исказује у складу са чланом 7. став 1. овог закона, односно кад је обвезник основан у пореској години, основица пореза на имовину за пореску годину утврђује се у складу са чланом 7. ст. 2. до 9. и ставом 12. и чланом 7а ст. 3, 5. и 6. овог закона.

Кад обвезник који води пословне књиге у пословним књигама није евидентирао земљиште на коме се, односно под којим се, налази објекат евидентиран у његовим пословним књигама, за сврху опорезивања порезом на имовину то земљиште се сматра евидентираним у пословним књигама.

Кад јединица локалне самоуправе није објавила просечну цену квадратног метра одговарајућег земљишта ни у зони, ни у најопремљенијој зони, вредност земљишта из става 2. овог члана утврђује се на начин из члана 6. став 13. овог закона.

Кад у случају из члана 7а став 6. овог закона обвезник у пословним књигама није посебно исказао вредност објекта од вредности припадајућег земљишта, а јединица локалне самоуправе није објавила просечну цену квадратног метра, и то:

1) одговарајућих објеката ни у зони, ни у најопремљенијој зони, а објавила је просечну цену квадратног метра одговарајућег земљишта – вредност објекта чини књиговодствена вредност

у којој је садржана вредност тог објекта исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години;

2) одговарајућег земљишта ни у зони, ни у најопремљенијој зони, а објавила је просечну цену квадратног метра одговарајућих објеката – вредност земљишта чини књиговодствена вредност у којој је садржана вредност тог земљишта исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Члан 8.

- брисан -

Члан 9.

Државни органи и организације, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе дужни су да на захтев пореског органа, у року од 15 дана од дана пријема захтева, доставе податке којима располажу вршећи послове из своје надлежности, а који су од значаја за утврђивање пореза на имовину.

Порески орган не плаћа таксе, накнаде и друге трошкове, за податке које прибавља од органа из става 1. овог члана за потребе утврђивања пореза.

Настанак пореске обавезе

Члан 10.

Обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права на које се порез на имовину плаћа у складу са чланом 2. став 1. и чланом 2а овог закона, даном успостављања државине кад се порез плаћа на државину, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

Кад је право из става 1. овог члана стечено на објекту у изградњи који није оспособљен за коришћење, не користи се и за који није издата употребна дозвола, обавеза по основу пореза на имовину за тај објекат настаје најранијим од следећих дана: даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења објекта на други начин (укључујући успостављање државине), осим у случају из ст. 3. и 4. овог члана.

Пореска обавеза за зграду у изградњи површине преко 500 m² (осим у случају из става 10. овог члана), односно за посебни део зграде који представља техничку и функционалну целину површине преко 500 m² који се дограђује или надграђује, која није оспособљена за коришћење и не користи се (у даљем тексту: зграда), на чијој изградњи, доградњи или надградњи (у даљем тексту: изградња) су изведени груби грађевински радови са конструктивним склопом (темељ, стубови са гредама или зидови, таваница, са или без крова, са или без завршене фасаде, са или

без постављене спољне столарије и изведених подополагачких радова), настаје почев од 1. јануара наредне године у односу на годину:

1) у којој је истекло пет година од дана правоснажности прве грађевинске дозволе или одобрења за изградњу те зграде (у даљем тексту: грађевинска дозвола), односно седам година од дана правоснажности прве грађевинске дозволе за ту зграду, ако је решењем надлежног органа одобрено да грађевинска дозвола остаје на правној снази још две године по истицању пет година од дана њене правоснажности;

2) завршетка изградње конструктивног склопа, ако грађевинска дозвола није издата.

За зграде из става 3. овог члана за које је до 31. децембра 2018. године протекао дужи период од периода који опредељује настанак пореске обавезе у складу са том одредбом, пореска обавеза настаје 1. јануара 2019. године.

На настанак пореске обавезе у складу са ст. 3. и 4. овог члана није од утицаја да ли је за зграду, односно посебни део зграде, мењано решење о грађевинској дозволи услед промене инвеститора или промена у току грађења, односно да ли је приликом извођења радова одступљено од издате грађевинске дозволе.

Изузетно од ст. 3. до 5. овог члана, за зграде за које је издато решење о посебној грађевинској дозволи за извођење припремних радова, рок из става 3. тачка 1) овог члана почиње да тече од дана правоснажности грађевинске дозволе за изградњу, а ако је та дозвола издата за две одвојене фазе изградње – од дана правоснажности грађевинске дозволе за другу фазу изградње.

За сврху опорезивања порезом на имовину, даном стицања права сматра се:

1) кад је основ стицања правни посао – дан закључења правног посла, осим:

(1) кад се право стиче на непокретности као будућој ствари, даном стицања права сматра се ранији од следећих дана: дан уписа стеченог права у одговарајућем катастру или дан примопредаје, односно дан ступања у посед те непокретности;

(2) кад је основ стицања уговор о доживотном издржавању, даном стицања права сматра се дан смрти примаоца издржавања, осим кад је доживотно издржавање уговорено, и то:

– у корист више лица, тако да се својина преноси на даваоца издржавања даном смрти последњег примаоца издржавања, односно уговором одређеног примаоца издржавања, даном стицања права сматра се дан смрти лица којим се врши пренос права својине на даваоца издржавања;

– у корист трећег лица тако да својина прелази на даваоца издржавања даном смрти лица са којим је давалац издржавања закључио уговор (у даљем тексту: сауговорач), даном стицања права сматра се дан смрти сауговорача;

(3) кад је основ стицања уговор о статусној промени – дан регистрације статусне промене, у складу са законом којим се уређује регистрација;

2) кад је основ стицања појединачни акт надлежног органа управе или другог органа или лица са јавним овлашћењем, односно одлука суда (укључујући одлуку којом се утврђује да је право стечено одржајем) – дан правоснажности тог акта, односно те одлуке, осим у случају из тачке 3) овог става;

3) кад је основ стицања правоснажни акт којим су оглашени наследници заоставштине – дан смрти оставиоца;

4) кад је основ стицања план поделе у статусној промени – дан регистрације статусне промене, у складу са законом којим се уређује регистрација;

5) кад је основ стицања одлука о расподели ликвидационог остатка – дан доношења одлуке, а ако је против те одлуке вођен спор – даном правоснажности одлуке којом је окончан спор у вези расподеле ликвидационог остатка;

б) код стицања права по самом закону на дан одређен законом – дан одређен законом по основу кога се право стиче.

Кад супружник право заједничке својине, односно сусвојине на непокретности стиче на основу теретног правног посла у коме није сауговорач, који је закључио његов супружник (у даљем тексту: супружник уговорач), а у исправи о потврђивању (солемнизацији) тог правног посла су наведени подаци о постојању брака и супружнику у моменту настанка те исправе, а није дата изјава оба супружника да је то посебна имовина супружника уговорача нити да су супружници брачним уговором другачије регулисали питање стицања заједничке или посебне имовине, даном стицања права супружника који није сауговорач сматра се дан из става 7. тачка 1) овог члана.

Кад супружник право заједничке својине, односно сусвојине, на непокретности на којој је ималац права својине његов супружник стиче на основу изјаве оба супружника да је то заједничка својина оба супружника, даном стицања права сматра се дан потврђивања (солемнизације) те изјаве од стране јавног бележника, а ако је та изјава дата у форми јавнобележничког записа – дан сачињавања тог записа.

Пореска обавеза у складу са ст. 3–6. овог члана не настаје за зграду:

1) која се сматра економским објектом, у складу са законом којим се уређују планирање и изградња;

2) која је по врсти зграда за чију изградњу грађевинску дозволу издаје министарство надлежно за послове грађевинарства, односно надлежни орган аутономне покрајине као поверени посао, у складу са законом којим се уређују планирање и изградња, осим за зграду:

(1) у границама непокретног културног добра од изузетног значаја и културног добра уписаног у листу светске културне и природне баштине;

(2) у заштићеној околини културног добра од изузетног значаја са одређеним границама катастарских парцела и зграду у заштићеној околини културног добра уписаног у листу светске културне и природне баштине;

(3) у заштићеном подручју у складу са актом о заштити културних добара, у складу са законом;

(4) у границама националног парка и у границама заштите заштићеног природног добра од изузетног значаја, у складу са законом;

(5) која се гради на територији две или више јединица локалних самоуправа.

Кад ималац права, држалац или корисник из члана 2. став 1. тач. 1) и 3) овог закона на земљишту површине до десет ари стекне право, државину или коришћење на граничном земљишту, након чега је површина те физичке целине земљишта преко десет ари, пореска обавеза за то земљиште настаје даном стицања права, државине или коришћења на граничном земљишту.

На настанак пореске обавезе за објекат није од утицаја врста дозволе за изградњу објекта (трајни објекти, привремени објекти и сл.), односно да ли је извршен упис објекта и права на њему у одговарајућем катастру, односно врста тог уписа, осим у случају уписа стеченог права на непокретности пре примопредаје из става 7. тачка 1) подтачка (1) овог члана.

Престанак пореске обавезе

Члан 10а

Обавеза по основу пореза на имовину престаје најранијим од следећих дана:

1) даном којим пореском обвезнику престаје право, државина или коришћење из члана 2. став 1. овог закона на непокретности, на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона;

2) даном престанка постојања непокретности;

3) даном почетка примене закона у складу са којим је право, државина или коришћење из члана 2. став 1. овог закона на које се порез на имовину плаћао престало бити предмет опорезивања;

4) даном којим на непокретности на коју се порез плаћа на право својине друго лице стекне право, државину или коришћење из члана 2. став 1. тач. 2)–8) овог закона на које се порез плаћа у складу са чланом 2а и чланом 10. став 7. овог закона.

Даном престанка пореске обавезе на делу земљишта из члана 2. став 1. тач. 1) и 3) овог закона, престаје пореска обавеза на преосталом делу земљишта које је површине до десет ари.

Даном којим пореском обвезнику престаје право из става 1. тачка 1) овог члана сматра се дан стицања тог права од стране другог лица, у складу са чланом 10. став 7. овог закона.

Пореске стопе

Члан 11.

Стопе пореза на имовину износе:

- 1) на непокретности пореског обвезника који води пословне књиге - до 0,4%
- 2) на земљишту код обвезника који не води пословне књиге - до 0,30%
- 3) на непокретности пореског обвезника који не води пословне књиге, осим на земљишту:

На пореску основицу	Плаћа се на име пореза
(1) до 10.000.000 динара	до 0,40%
(2) од 10.000.000 до 25.000.000 динара	порез из подтачке (1) + до 0,6% на износ преко 10.000.000 динара
(3) од 25.000.000 до 50.000.000 динара	порез из подтачке (2) + до 1,0% на износ преко 25.000.000 динара
(4) преко 50.000.000 динара	порез из подтачке (3) + до 2,0% на износ преко 50.000.000 динара

Висину стопе пореза на имовину до износа из става 1. овог члана утврђује скупштина јединице локалне самоуправе одлуком.

Стопе пореза на имовину из става 1. тач. 1) и 2) овог члана су пропорционалне и утврђују се у истој висини за све врсте непокретности обвезника који води пословне књиге, односно у истој висини за све врсте земљишта обвезника који не води пословне књиге, у свим зонама исте јединице локалне самоуправе.

У случају да скупштина јединице локалне самоуправе не утврди висину пореске стопе, или је утврди преко максималног износа из става 1. овог члана, порез на имовину утврдиће применом највише одговарајуће пореске стопе из става 1. овог члана на права на непокретности обвезника који води пословне књиге, односно обвезника који не води пословне књиге.

Пореска ослобођења

Члан 12.

Порез на имовину не плаћа се на непокретности:

1) у јавној својини за које су обвезници директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа;

2) дипломатских и конзуларних представништава страних држава, под условом реципроцитета;

3) у својини традиционалних цркава и верских заједница и других цркава и верских заједница регистрованих у складу са законом којим се уређује правни положај цркава и верских заједница, које су намењене и искључиво се користе за обављање богослужбене делатности;

4) које су од надлежног органа проглашене споменицима културе или историјским споменицима - на непокретности у целини, односно на посебне делове, који служе за ове намене;

5) - брисана -

6) пољопривредно и шумско земљиште које се поново приводи намени - пет година, рачунајући од почетка привођења намени;

7) путеве у јавној својини (укључујући путно земљиште и путне објекте, осим функционалних садржаја пута и пратећих садржаја за потребе корисника пута, у складу са законом којим се уређују путеви), пруге у јавној својини (укључујући земљишни појас испод пруге и са обе стране пруге који се сматра пружним појасом, у складу са законом којим се уређује железница), на друга добра у општој употреби у јавној својини, према прописима којима се уређује јавна својина, као и на изграђене обале за пристајање пловила (кејске зидове и слично), бродске преводнице, маневарску површину и полетно слетне стазе на аеродромима (укључујући земљиште испод њих);

7а) водно земљиште и водне објекте који су уписани у регистар катастра водног добра, односно катастра водних објеката, осим на објекте за узгој риба (рибњаке);

8) земљиште - за површину под објектом на који се порез плаћа, осим на земљиште под складишним или стоваришним објектом или објектом из члана 26 став 1. овог закона;

9) склоништа људи и добара од ратних дејстава, осим ако се користе за намене по основу којих се остварује приход;

10) објекте обвезника који не води пословне књиге, односно обвезника који води пословне књиге, коме је пољопривреда претежна регистрована делатност, који су намењени и користе се искључиво за примарну пољопривредну производњу;

11) објекте, односно делове објеката који у складу са прописима непосредно служе за обављање комуналних делатности;

12) за које је међународним уговором који је закључила Република Србија уређено да се неће плаћати порез на имовину;

13) у својини приватног партнера, односно друштва за посебне намене, у смислу прописа којима се уређује јавно-приватно партнерство (у даљем тексту: приватни партнер), и то на земљиште које је приватни партнер стекао након закључења уговора о концесији према коме

је процењена вредност концесије најмање 50 милиона евра (у даљем тексту: накнадно стечено земљиште) и на објекте изграђене на накнадно стеченом земљишту, ако:

(1) је приватни партнер накнадно стечено земљиште прибавио у циљу испуњења обавеза из уговора о концесији;

(2) је приватни партнер накнадно стечено земљиште прибавио уз сагласност даваоца концесије;

(3) се накнадно стечено земљиште и на њему изграђени објекти користе искључиво за сврху извршења обавеза из уговора о концесији;

(4) се приватни партнер, у складу са уговором о концесији, обавезао да накнадно стечено земљиште и на њему изграђене објекте без накнаде пренесе у својину Републике Србије или другог лица које је давалац концесије у складу са уговором о концесији, као и да тај пренос изврши најкасније до дана престанка уговора о концесији по било ком основу;

14) за које је обвезник Црвени крст Србије, односно покрајинска, градска или општинска организација Црвеног крста основана на територији Републике Србије, које се искључиво користе за обављање делатности те организације Црвеног крста.

Порез на имовину на територији јединице локалне самоуправе не плаћа обвезник кад укупна основица за све његове непокретности на тој територији не прелази износ од 400.000 динара.

Ако обвезнику из става 2. овог члана у току пореске године настане пореска обавеза, након чега укупна пореска основица за све његове непокретности на територији јединице локалне самоуправе прелази износ од 400.000 динара, престаје право на пореско ослобођење из става 2. овог члана и порез се утврђује за све непокретности обвезника на тој територији почев од настанка пореске обавезе.

Одредбе става 1. тач. 2) до 7), тач. 9) до 11) и тач. 13) и 14) и става 2. овог члана не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода, осим на непокретности из става 1. тачка 7) овог члана за које је уговором о концесији уређено да концесионар неће плаћати порез на имовину.

Трајним давањем другим лицима, у смислу става 4. овог члана, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана.

Порез на имовину не плаћа обвезник - ималац права на непокретности из члана 2. овог закона, коју без накнаде уступи на коришћење лицу прогнаном после 1. августа 1995. године, ако прогнано лице и чланови његовог породичног домаћинства не остварују приходе, изузев прихода од земљишта које је предмет опорезивања.

Порез на имовину на непокретности обвезника који води пословне књиге, које од настанка пореске обавезе исказује у својим пословним књигама као добро искључиво намењено даљој продаји које се не користе, не плаћа се за годину у којој је пореска обавеза настала, као ни за годину која следи тој години.

У случају из члана 7. ст. 6, 7. и 11. овог закона обвезник нема право на пореско ослобођење из става 1. тачка 8) овог члана.

Члан 12а

Површина земљишта под објектом, у складу са чланом 12. став 1. тачка 8) овог закона, јесте површина земљишта испод објекта, искључујући површину испод ободних зидова тог објекта и степеништа изван габарита објекта, који нису у заједничкој недељивој својини.

Кад за део објекта обвезник нема обавезу плаћања пореза у складу са овим законом, право на пореско ослобођење из члана 12. став 1. тачка 8) овог закона остварује се за део површине

земљишта под објектом, у складу са ставом 1. овог члана, сразмеран учешћу корисне површине дела објекта на који се порез на имовину плаћа у укупној корисној површини тог објекта.

Члан 126

Објекти намењени за примарну пољопривредну производњу, у складу са чланом 12. став 1. тачка 10) овог закона, су објекти за смештај механизације за пољопривреду, репроматеријала, смештај и чување готових пољопривредних производа, стаје за гајење стоке, објекти за потребе гајења и приказивање старих аутохтоних сорти биљних култура и раса домаћих животиња и објекти за гајење печурки, пужева и риба.

Порески кредити

Члан 13.

Утврђени порез на кући за становање или стану у којем станује обвезник и у којој је пријављено његово пребивалиште, у складу са законом којим се уређује пребивалиште грађана, умањује се за 50%, а највише 20.000 динара.

Ако на једној кући за становање или стану има више обвезника, право на умањење утврђеног пореза има сваки обвезник који у тој кући за становање или стану станује, чије пребивалиште је пријављено у тој кући или стану у висини сразмерној његовом уделу у праву на тој кући за становање или стану у односу на износ за који се порез умањује, у складу са ставом 1. овог члана.

Утврђени порез на куће за становање и станове површине до 60 m², који нису на грађевинском земљишту, односно на земљишту у грађевинском подручју и не дају се у закуп, а у којима је пријављено пребивалиште и станују само лица старија од 65 година, умањује се за 75%.

Домаћинством, у смислу овог закона, сматра се заједница живота, привређивања и трошења остварених прихода чланова те заједнице.

Ако су за исту кућу или стан испуњени услови за умањење утврђеног пореза по више основа из ст. 1. до 3. овог члана, умањење се врши по једном основу који је најповољнији за обвезника.

Део трећи

ПОРЕЗ НА НАСЛЕЂЕ И ПОКЛОН

Предмет опорезивања

Члан 14.

Порез на наслеђе и поклон плаћа се на право својине и друга права на непокретности из члана 2. став 1. овог закона, као и права трајног коришћења паркинг места у отвореном стамбеном блоку или стамбеном комплексу, које наследници наследе, односно поклонопримци приме на поклон.

Порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени:

- 1) готов новац;
- 2) штедни улог;
- 3) депозит у банци;
- 4) новчано потраживање;
- 4а) дигиталну имовину;
- 5) право интелектуалне својине;

6) право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловилу, односно употребљаваном ваздухоплову и другим покретним стварима.

Поклоном, у смислу овог закона, сматра се и пренос без накнаде имовине правног лица, која је предмет опорезивања у складу са одредбама ст. 1, 2. и 4. до 6. овог члана.

Поклоном, у смислу овог закона, не сматра се:

1) пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 3. овог члана на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону;

2) приход физичког лица по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно који је предмет опорезивања порезом на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана;

3) приход правног лица који се укључује у обрачун основице за опорезивање порезом на добит правних лица, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица.

Од опорезивања по овом закону изузима се пренос добитка у игри на срећу са организатора игре на добитника.

Од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузима се наслеђе, односно поклон, и то:

- 1) удела у правном лицу, односно хартија од вредности;
- 2) мопеда, мотокултиватора, трактора, радних машина, возила која нису моторна, односно возила која се не сматрају употребљаваним у смислу овог закона;
 - 2а) пловила која се не сматрају употребљаваним у смислу овог закона;
 - 2б) државних ваздухоплова, ваздухоплова без сопственог погона, односно ваздухоплова који се не сматрају употребљаваним у смислу овог закона;
 - 2в) наслеђе, односно поклон, људских ћелија, ткива и органа;
- 3) новца, права, односно ствари из ст. 2. и 3. овог члана, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа односно поклона, до 100.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа.

Ако је вредност наслеђених, односно на поклон примљених ствари из ст. 2. и 3. овог члана, од истог лица у једној календарској години, по сваком од тих основа већа од 100.000 динара, од опорезивања се изузима 100.000 динара у тој календарској години по сваком од тих основа.

Употребљавано моторно возило, односно употребљавано пвило, односно употребљавани ваздухоплов, у смислу овог закона, јесте:

- 1) моторно возило, које је на територији Републике Србије најмање једанпут, почев од његове производње или последњег увоза, било регистровано у складу са прописима;
- 2) пвило, које је на територији Републике Србије најмање једанпут, почев од његове производње или последњег увоза, било уписано у прописани уписник у складу са прописима;
- 3) ваздухоплов, који је на територији Републике Србије најмање једанпут, почев од његове производње или последњег увоза, био уписан у прописани регистар или евиденцију.

Порески обвезник

Члан 15.

Обвезник пореза на наслеђе и поклон је резидент и нерезидент Републике Србије, односно отворени инвестициони фонд, односно алтернативни инвестициони фонд, који нема својство правног лица а који је уписан у одговарајући регистар у складу са законом, који наследи или на поклон прими право из члана 14. став 1. овог закона на непокретности која се налази на територији Републике Србије.

Обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. ст. 2. и 3. овог закона је резидент Републике Србије, односно фонд из става 1. овог члана који је уписан у одговарајући регистар у Републици Србији, за предмет који се налази на територији Републике Србије, или у иностранству.

Обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. ст. 2. и 3. овог закона је нерезидент Републике Србије за предмет који се налази на територији Републике Србије.

За сврху опорезивања порезом на наслеђе и поклон и порезом на пренос апсолутних права, у погледу резидентства правног лица примењују се одредбе закона којим се уређује порез на добит правних лица, а у погледу резидентства физичког лица - одредбе закона којим се уређује порез на доходак грађана.

Пореска основица

Члан 16.

Основица пореза на наслеђе је тржишна вредност наслеђене имовине, односно вредност наслеђеног употребљаваног моторног возила утврђена у складу са ст. 3. до 5. овог члана, умањена за износ дугова, трошкова и других терета које је обвезник дужан да исплати или на други начин измири из наслеђене имовине, на дан настанка пореске обавезе.

Основица пореза на поклон је тржишна вредност на поклон примљене имовине, односно вредност на поклон примљених употребљаваних моторних возила утврђена у складу са ст. 3. до 5. овог члана, на дан настанка пореске обавезе, коју утврђује надлежни порески орган.

Вредност употребљаваног моторног возила утврђује се применом следећих елемената:

1) радна запремина мотора возила изражена у cm^3 (у даљем тексту: радна запремина мотора);

2) снага мотора возила изражена у kW (у даљем тексту: снага мотора);

3) број навршених година старости возила, изражен коефицијентом (у даљем тексту: коефицијент старости возила).

Коефицијент старости возила из става 3. тачка 3) овог члана износи, и то:

1) 100% – за возила до и преко навршене једне године старости;

2) 90% – за возила преко навршене две године старости;

3) 80% – за возила преко навршене три године старости;

4) 70% – за возила преко навршене четири године старости;

5) 60% – за возила преко навршених пет година старости;

6) 50% – за возила преко навршених шест година старости;

7) 45% – за возила преко навршених седам година старости;

8) 40% – за возила преко навршених осам година старости;

9) 35% – за возила преко навршених девет година старости;

10) 30% – за возила преко навршених десет и више година старости.

Вредност употребљаваног моторног возила из става 3. овог члана чини динарски износ који се утврђује према следећој формули:

Вредност = (320 x радна запремина мотора + 6400 x снага мотора) x коефицијент старости возила.

Настанак пореске обавезе

Члан 17.

Пореска обавеза у односу на наслеђе настаје даном правоснажности решења о наслеђивању, осим у случају из ст. 3. и 5. овог члана.

Пореска обавеза у односу на поклон настаје даном закључења уговора о поклону, односно даном овере изјаве или закључења другог акта по основу кога се имовина преноси без накнаде, а ако није закључен у писаној форми – даном пријема поклона, осим у случајевима из ст. 3. до 5. овог члана.

Ако је на непокретности која је предмет наслеђивања или поклона конституисано право плодоуживања, пореска обавеза настаје ранијим од следећих дана: даном престанка тог права, односно даном отуђења те непокретности.

Пореска обавеза у односу на поклон настаје даном правоснажности решења о наслеђивању, и то:

1) код стицања ствари и права из члана 14. овог закона у оставинском поступку пријемом уступљеног наследног дела;

2) код физичке деобе наследничке заједнице у оставинском поступку извршене без накнаде у несразмери са наслеђеним идеалним деловима.

Ако наслеђе, односно поклон које је предмет опорезивања у складу са чланом 14. овог закона, није пријављен у смислу члана 35. овог закона, или је пријављен неблаговремено, или обвезник нема обавезу подношења пореске пријаве у складу са чланом 34. овог закона, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за наслеђе, односно поклон.

Пореске стопе

Члан 18.

Стопе пореза на наслеђе и поклон су пропорционалне.

Члан 19.

Обвезници који се, у односу на оставиоца, односно поклонодавца, налазе у другом наследном реду по законском реду наслеђивања (у даљем тексту: наследни ред), порез на наслеђе и поклон плаћају по стопи од 1,5%.

Обвезници који се, у односу на оставиоца односно поклонодавца, налазе у трећем и даљем наследном реду, односно обвезници који са оставиоцем, односно поклонодавцем нису у

сродству, порез на наслеђе и поклон плаћају по стопи од 2,5%.

Пореска ослобођења

Члан 20.

- брисан -

Члан 21.

Порез на наслеђе и поклон не плаћа:

1) наследник првог наследног реда, супружник и родитељ оставиоца, односно поклонопримац првог наследног реда и супружник поклонодавца;

2) наследник, односно поклонопримац пољопривредник другог наследног реда који наслеђује, односно прима на поклон имовину која му служи за обављање пољопривредне делатности, ако је са оставиоцем, односно поклонодавцем непрекидно живео у домаћинству најмање једну годину пре смрти оставиоца, односно пре пријема поклона;

3) наследник, односно поклонопримац другог наследног реда - на један наслеђени, односно на поклон примљени стан, ако је са оставиоцем односно поклонодавцем непрекидно живео у заједничком домаћинству најмање годину дана пре смрти оставиоца, односно пре пријема поклона;

4) поклонопримац - на имовину која му је уступљена у оставинском поступку, коју би наследио да се наследник - поклонодавац одрекао наслеђа;

5) фондација, на наслеђену или на поклон примљену имовину која служи искључиво за остваривање општекорисног циља ради кога је фондација основана;

5а) задужбина, односно удружење, основано ради остваривања општекорисног циља у смислу закона који уређује задужбине и фондације, регистровано у складу са законом - на наслеђену или на поклон примљену имовину која служи искључиво за намене за које је та задужбина, односно удружење основано;

6) наследник, односно поклонопримац амбулантних возила, специјалних путничких возила за обуку кандидата за возаче са уграђеним дуплим ножним командама, као и путничких возила регистрованих за такси превоз, односно путничких возила за „rent a car” - ако је на дан настанка пореске обавезе регистрован за обављање делатности школа за возаче, односно за такси или „rent a car”;

6а) се на поделу имовине која је заједнички стечена од стране супружника за време трајања брака, која се врши између бивших супружника чиме се уређују њихови имовински односи у вези са разводом брака;

7) - брисана -

8) Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, као

наследник, односно поклонопримац,

9) - брисана -

10) - брисана -

11) - брисана -

12) прималац донације по међународном уговору који је закључила Република Србија, када је тим уговором уређено да се на добијен новац, ствари или права, неће плаћати порез на поклон;

13) се на имовину примљену од Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе;

14) се на пренос без накнаде права на непокретности лицу (или неком од лица) које је, у складу са уговором о концесији, давалац концесије, а који пренос у поступку реализације уговора о концесији врши приватни партнер, ако је процењена вредност концесије најмање 50 милиона евра.

Ако наследник, односно поклонопримац из става 1. тачка 2) овог члана промени занимање пре истека пет година од дана када је наследио, односно примио на поклон имовину, дужан је да о промени занимања поднесе пријаву надлежном пореском органу у року од 30 дана од дана настанка промене.

У случају престанка обављања такси или "rent a car" делатности, као и у случају поклона или отуђења на други начин путничког возила прибављеног за обављање тих делатности пре истека рока од пет година од дана набавке, обвезник пореза је дужан да то пријави надлежном пореском органу у року од 30 дана од дана престанка обављања делатности, поклона односно отуђења, да плати порез на наслеђе и поклон који би био дужан да плати да није користио пореску олакшицу и камату која се плаћа због доцње у плаћању пореза, од дана набавке до дана пријављивања.

Када наследник, односно поклонопримац другог наследног реда стиче од оставиоца, односно поклонодавца из става 1. тачка 3) овог члана истовремено више од једног стана, порез на наслеђе и поклон не плаћа се на онај од наслеђених, односно на поклон примљених станова у коме је наследник, односно поклонопримац имао пребивалиште на дан смрти оставиоца, односно на дан пријема поклона, а ако ни у једном од тих станова није имао пребивалиште - на стан који је најмање површине.

СТИЦАЊЕ ИМОВИНЕ У ОСТАВИНСКОМ ПОСТУПКУ ПРИЈЕМОМ УСТУПЉЕНОГ НАСЛЕДНОГ ДЕЛА, СМАТРА СЕ ПОКЛОНОМ У СМISЛУ ОВОГ ЗАКОНА.

Члан 21а

Станом, у смислу члана 21. став 1. тачка 3) овог закона сматра се и објекат – кућа за становање или за повремени боравак, која чини једну грађевинску целину, са земљиштем које чини катастарску парцелу на којој се објекат налази, односно идеални део тог објекта са делом земљишта на коме се објекат налази чија је површина сразмерна учешћу површине идеалног дела објекта у укупној површини објекта.

Порески кредит

Члан 22.

Резидент Републике Србије који наследи, односно на поклон прими, предмет опорезивања из члана 14. ст. 2. и 3. овог закона који се налази у иностранству, на које наслеђе, односно поклон,

је у држави на чијој територији се тај предмет налази порез плаћен, има право на умањење пореза на наслеђе и поклон у Републици Србији утврђеног према одредбама овог закона, у висини пореза на наслеђе, односно на поклон, плаћеног у тој држави, а највише до износа који би се платио применом одредаба овог закона, на наслеђе, односно на поклон, остварен у тој држави.

Део четврти

ПОРЕЗ НА ПРЕНОС АПСОЛУТНИХ ПРАВА

Предмет опорезивања

Члан 23.

Порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду:

- 1) права својине на непокретности;
- 2) права интелектуалне својине;
- 3) - брисана -
- 4) права својине на употребљаваном пловилу, односно права својине на употребљаваном ваздухоплову са сопственим погоном - осим државног;
 - 4а) права својине на употребљаваном моторном возилу – осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини;
- 5) права коришћења грађевинског земљишта;
- 6) права трајног коришћења паркинг места у отвореном стамбеном блоку или стамбеном комплексу.

Порез на пренос апсолутних права плаћа се и код давања грађевинског земљишта у јавној својини у закуп, у складу са законом који уређује планирање и изградњу, односно водног земљишта у јавној својини у закуп, у складу са законом којим се уређују воде, на период дужи од једне године или на неодређено време, ради изградње објеката.

Члан 24.

Преносом уз накнаду, који је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права, сматра се и:

- 1) стицање права својине и других права из члана 23. овог закона на основу правоснажне судске одлуке или другог појединачног акта државног, односно другог надлежног органа или лица са јавним овлашћењем;
- 2) стицање права својине одржајем;
- 3) пренос уз накнаду целокупне имовине правног лица;
- 4) продаја стечајног дужника као правног лица - ако купац није преузео обавезе правног лица које је купио, или је преузео само део тих обавеза.

Члан 24а

Од опорезивања порезом на пренос апсолутних права изузима се:

- 1) пренос, односно стицање апсолутног права из чл. 23. и 24. овог закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност;
- 2) пренос, односно стицање апсолутног права из чл. 23. и 24. овог закона по основу расподеле ликвидационог остатка, који се опорезује у складу са законом који уређује опорезивање дохотка грађана, односно добити правних лица;
- 3) пренос апсолутног права из члана 23. овог закона са правног претходника на правног следбеника у статусној промени, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;
- 4) замена моторног возила, пловила, односно ваздухоплова извршена у гарантном року у складу са условима из гаранције, ако стране између којих се замена врши, поред моторног возила, пловила или ваздухоплова који се замењују, не дају другој страни и доплату у новцу или накнаду у другом облику;
- 5) стицање права својине на посебним деловима непокретности деобом сувласничке заједнице између сувласника у сразмери са њиховим сувласничким деловима на дан деобе;
- 6) пренос апсолутних права по основу експропријације.

Порески обвезник

Члан 25.

Обвезник пореза на пренос апсолутних права је продавац, односно преносилац права из члана 23. став 1. тач. 1), 2), 4) и б) овог закона.

У случају из члана 23. став 1. тачка 5) и став 2. овог закона, обвезник пореза на пренос апсолутних права је лице коме се земљиште даје на коришћење, односно у закуп.

Кад се апсолутно право преноси по основу уговора о доживотном издржавању, обвезник пореза је давалац издржавања.

У случају из члана 23. став 1. тачка 4а) и члана 24. овог закона, обвезник пореза на пренос апсолутног права је купац, односно стицалац апсолутног права.

Кад се апсолутно право преноси по основу уговора о размени, обвезник пореза одређује се у складу са ст. 1. до 4. овог члана за свако апсолутно право из чл. 23. и 24. овог закона које је предмет размене.

Члан 26.

Лице-резидент Републике Србије, односно отворени инвестициони фонд, односно алтернативни инвестициони фонд, који нема својство правног лица а који је уписан у одговарајући регистар у Републици Србији, у складу са законом, обвезник је пореза на пренос апсолутних права из члана 23. став 1. тачка 2) овог закона за пренос остварен у Републици Србији и ван њене територије.

Лице-нерезидент Републике Србије обвезник је пореза на пренос апсолутних права из члана 23. став 1. тачка 2) овог закона само за пренос остварен на територији Републике Србије.

Порез на пренос апсолутних права у осталим случајевима из чл. 23. и 24. овог закона плаћа се на пренос тих права, односно на давање грађевинског односно водног земљишта у закуп из члана 23. став 2. овог закона, остварен на територији Републике Србије.

Пореска основица

Члан 27.

Основица пореза на пренос апсолутних права је уговорена цена у тренутку настанка пореске обавезе, уколико није нижа од тржишне вредности, осим на пренос права својине на употребљаваном моторном возилу.

Уколико надлежни порески орган оцени да је уговорена цена нижа од тржишне, има право да у року од 60 дана од дана пријема пореске пријаве поднете у складу са чланом 36. став 1. овог закона, односно од дана сазнања надлежног пореског органа за пренос, утврди пореску основицу у висини тржишне вредности.

Кад обвезник нема обавезу подношења пореске пријаве у складу са чланом 34. овог закона, рок из става 2. овог члана почиње да тече од дана предаје јавном бележнику, односно пореском органу, доказа од значаја за остваривање права на пореско ослобођење које порески орган не може прибавити разменом података између државних органа преко Сервисне магистрале органа, у складу са законом којим се уређује електронска управа (у даљем тексту: СМО), односно од дана истека рока остављеног обвезнику у пореском поступку за достављање тих доказа.

Ако порески орган у року из ст. 2. и 3. овог члана не утврди пореску основицу у висини тржишне вредности, пореску основицу чини уговорена цена.

У случају из члана 23. став 1. тач. 4) и 5) и став 2. овог закона, пореску основицу чини тржишна вредност права која се преносе, односно дају у закуп, на дан настанка пореске обавезе, коју утврђује надлежни порески орган.

Код преноса апсолутних права из члана 24. тачка 4) овог закона пореска основица је:

1) тржишна вредност коју утврђује надлежни порески орган у складу са ставом 5. овог члана - ако купац није преузео обавезе правног лица које је купио;

2) разлика између тржишне вредности из тачке 1) овог става и вредности преузетих обавеза на дан закључења уговора - ако је купац преузео део обавеза правног лица које је купио.

Ако се пореска основица утврђује за пренос права на објекту који је срушен пре истека рока из ст. 2. и 3. овог члана, тржишна вредност тог објекта утврђује се према тржишној вредности одговарајућег објекта, за сразмерну површину.

У случају преноса апсолутног права који није обухваћен одредбама ст. 1. до 6. овог члана, осим преноса права својине на употребљаваном моторном возилу, пореску основицу чини тржишна вредност апсолутног права, коју утврђује надлежни порески орган.

Члан 27а

Основица пореза на пренос апсолутних права за пренос права својине на употребљаваном моторном возилу је вредност употребљаваног моторног возила утврђена у складу са ст. 2. до 4. овог члана.

Вредност употребљаваног моторног возила из става 1. овог члана утврђује се применом следећих елемената:

1) радна запремина мотора возила изражена у cm^3 (у даљем тексту: радна запремина мотора);

2) снага мотора возила изражена у kW (у даљем тексту: снага мотора);

3) број навршених година старости возила, изражен коефицијентом.

Коефицијент старости возила из става 2. тачка 3) овог члана износи, и то:

- 1) 100% – за возила до и преко навршене једне године старости;
- 2) 90% – за возила преко навршене две године старости;
- 3) 80% – за возила преко навршене три године старости;
- 4) 70% – за возила преко навршене четири године старости;
- 5) 60% – за возила преко навршених пет година старости;
- 6) 50% – за возила преко навршених шест година старости;
- 7) 45% – за возила преко навршених седам година старости;
- 8) 40% – за возила преко навршених осам година старости;
- 9) 35% – за возила преко навршених девет година старости;
- 10) 30% – за возила преко навршених десет и више година старости.

Вредност употребљаваног моторног возила из става 1. овог члана чини динарски износ који се утврђује према следећој формули:

Вредност = (320 x радна запремина мотора + 6400 x снага мотора) x коефицијент старости возила.

Члан 28.

Код размене права из чл. 23, 24. и 24а овог закона, пореска основица се утврђује за свако право које је предмет размене, у складу са одредбом чл. 27. и 27а овог закона.

Настанак пореске обавезе

Члан 29.

Пореска обавеза настаје даном закључења уговора о преносу апсолутних права, односно о преносу права трајног коришћења паркинг места из члана 23. став 1. тачка б) овог закона, односно о давању грађевинског односно водног земљишта у закуп из члана 23. став 2. овог закона, осим у случајевима из ст. 2. до 9. овог члана.

Кад је предмет уговора из става 1. овог члана непокретност као будућа ствар, пореска обавеза настаје ранијим од следећих дана: даном уписа стеченог права у одговарајућем катастру или примопредајом, односно ступањем у посед непокретности.

Кад није сачињен пуноважан уговор о преносу права на непокретности, у смислу закона којим се уређује промет непокретности, сматраће се да је пореска обавеза настала даном када је стицалац права на непокретности ступио у посед непокретности.

Ако се пренос апсолутних права врши по основу уговора о доживотном издржавању, пореска обавеза настаје даном смрти примаоца издржавања, односно даном смрти сауговорача ако је доживотно издржавање уговорено у корист трећег лица, а уговором није одређено да својина прелази на даваоца издржавања у тренутку смрти трећег лица.

Код стицања права на основу одлуке суда, односно другог акта државног, односно другог надлежног органа или лица са јавним овлашћењем, пореска обавеза настаје даном правоснажности те одлуке, односно даном коначности тог акта, осим у случају из става 2. овог члана.

Код стицања права својине одржајем (члан 24. тачка 2) овог закона), пореска обавеза настаје даном правоснажности судске одлуке којом је то право утврђено.

Код стицања права из вишка деобне стечајне масе пореска обавеза настаје даном правоснажности решења о деоби стечајне масе.

Код стицања права расподелом ликвидационог остатка пореска обавеза настаје даном доношења одлуке о расподели ликвидационог остатка, а ако је против те одлуке вођен спор – даном правоснажности одлуке којом је окончан спор у вези расподеле ликвидационог остатка.

Ако уговор, одлука суда, односно акт државног, односно другог надлежног органа или лица са јавним овлашћењем или други правни основ преноса права из чл. 23. и 24. овог закона, нису пријављени или су пријављени неблаговремено, или обвезник нема обавезу подношења пореске пријаве у складу са чланом 34. овог закона, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за пренос.

Пореске стопе

Члан 30.

Стопа пореза на пренос апсолутних права износи 2,5%.

Пореска ослобођења

Члан 31.

Порез на пренос апсолутних права не плаћа се:

1) кад се апсолутно право преноси ради измирења обавеза по основу јавних прихода, у складу са прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација;

2) кад се преноси право својине на непокретности дипломатских и конзуларних представништава страних држава, односно кад страна држава стиче непокретности за потребе свог дипломатско-конзуларног представништва, под условом реципроцитета;

3) код улагања апсолутних права у капитал привредног друштва - резидента Републике Србије, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;

4) кад физичко лице откупом стамбене зграде или стана у друштвеној, односно државној својини са станарским правом, односно правом дугорочног закупа, стекне својину или сусвојину на тој згради, или стану, сразмерно учешћу друштвеног, односно државног капитала у укупном капиталу преносиоца права;

5) на размену земљишта којом најмање једно правно или физичко лице коме је пољопривреда претежна делатност, односно занимање прибавља пољопривредно или шумско земљиште ради његовог груписања;

6) кад се по основу уговора који за предмет има доживотно издржавање, право својине на непокретности преноси на даваоца доживотног издржавања – супружника сауговорача, односно лице које се у односу на сауговорача налази у првом наследном реду, на део непокретности који би давалац издржавања по закону наследио од сауговорача да је на дан закључења тог уговора отворено наслеђе сауговорачеве имовине;

7) - брисана -

8) на пренос уз накнаду амбулантних возила, специјалних путничких возила за обуку кандидата за возаче са уграђеним дуплим ножним командама, путничких возила

регистрованих за такси превоз, односно путничких возила за „rent a car - лицу које је регистровано за обављање делатности школа за возаче, односно за такси или „rent a car“;

8а) код продаје правног лица као стечајног дужника - у сразмери са учешћем друштвеног, односно државног капитала у укупном капиталу тог правног лица;

9) - брисана -

9а) на пренос апсолутног права из чл. 23. или 24. овог закона на имовини или делу имовине субјекта приватизације, укључујући и имовину, односно део имовине субјекта приватизације у реструктурирању, са субјекта приватизације на купца имовине у поступку приватизације, по прописима којима се уређује приватизација;

9б) - брисана -

10) - брисана -

11) - брисана -

12) на пренос апсолутних права из члана 23. овог закона лицу (или неком од лица) које је, у складу са уговором о концесији, давалац концесије, а који пренос у поступку реализације уговора о концесији врши приватни партнер, ако је процењена вредност концесије најмање 50 милиона евра;

12а) на стицање имовине, односно на остваривање обештећења по закону којим се уређује враћање одузете имовине и обештећење за одузету имовину, односно по закону којим се уређује враћање (реституција) имовине црквама и верским заједницама;

12б) код конверзије, односно претварања права коришћења, односно права закупа, у право својине на грађевинском земљишту, у складу са законом којим се уређују планирање и изградња, односно законом којим се уређује претварање права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду;

12в) код стицања права својине на земљишту по основу комасације, односно урбане комасације;

13) када је обвезник Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе;

14) када је међународним уговором који је закључила Република Србија уређено да се неће плаћати порез на пренос апсолутних права.

У случају престанка обављања такси превоза или „rent a car“ делатности, као и у случају продаје или отуђења на други начин путничког возила прибављеног за обављање тих делатности пре истека рока од пет година од дана стицања, стицалац права својине на путничком возилу код чијег стицања је остварено пореско ослобођење из става 1. тачка 8) овог члана дужан је да то пријави надлежном пореском органу у року од 30 дана од дана престанка обављања делатности, продаје, односно отуђења и да плати порез на пренос апсолутних права који би се платио да није остварено пореско ослобођење и камату која се плаћа због доцње у плаћању пореза, од дана стицања до дана пријављивања.

Лице које је пренело право својине на путничком возилу регистрованом за такси превоз или „rent a car“, солидарни је јемац за измирење пореске обавезе на пренос апсолутних права у случају из става 2. овог члана.

Одредба става 1. тачка 3) овог члана не примењује се на пренос права својине на моторном возилу, пловилу, односно ваздухоплову.

Члан 31а

Порез на пренос апсолутних права не плаћа се на пренос права својине на стану или породичној стамбеној згради (у даљем тексту: стан), односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради физичком лицу које купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана), за површину која за купца првог стана износи до 40 м² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године нису имали у својини, односно сусвојини, односно заједничкој својини, стан на територији Републике Србије до 15 м² по сваком члану (у даљем тексту: одговарајући стан), под условом да:

1) је купац првог стана пунолетни држављанин Републике Србије, са пребивалиштем на територији Републике Србије;

2) купац првог стана од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини, односно заједничкој својини, стан на територији Републике Србије.

Ако купац првог стана купује својински удео на стану, право на пореско ослобођење из става 1. овог члана остварује се у сразмери са својинским уделом у односу на површину до 40 м², односно до 15 м²

Породичним домаћинством купца првог стана, у смислу става 1. овог члана, сматра се заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана.

Ако је површина стана који купац првог стана купује већа од површине одговарајућег стана из става 1. овог члана, порез се плаћа на пренос права својине на разлику површине купљеног и површине одговарајућег стана.

Услови за остваривање права на пореско ослобођење из става 1. овог члана и члана 31б овог закона морају да буду испуњени на дан закључења уговора, односно другог акта по основу којег купац купује први стан (укључујући куповину стана у извршном поступку).

Члан 31б

Право на пореско ослобођење у складу са одредбама члана 31а овог закона нема обвезник који право својине на стану преноси:

1) лицу на основу чије прве куповине стана је једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а овог закона;

2) члану породичног домаћинства купца првог стана за кога је једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а овог закона.

Надлежни порески орган води евиденцију о уговорима о купопродаји станова за које је тај орган утврдио право на пореско ослобођење у складу са одредбама става 1. овог члана и члана 31а овог закона, о износима пореза на пренос апсолутних права који због тога нису наплаћени на територији јединице локалне самоуправе, о купцима првог стана и о члановима њиховог породичног домаћинства за које је то право искоришћено.

Надлежни порески орган је дужан да тромесечно, у року од двадесет дана по истеку тромесечја, Министарству финансија - организационој јединици надлежној за послове буџета,

доставља извештај о износима пореза из става 2. овог члана, у претходном тромесечју.

Део пети

УТВРЂИВАЊЕ И НАПЛАТА ПОРЕЗА НА ИМОВИНУ

Члан 32.

Утврђивање и наплата пореза на имовину, пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права врши се на начин одређен овим законом.

У погледу начина утврђивања, поступка по правним лековима, начина и рокова плаћања пореза, камате, повраћаја пореза, застарелости наплате, принудне наплате, казnenих одредаба и осталог што није посебно уређено овим законом, примењује се закон којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

Утврђивање пореза

Члан 33.

Обвезник пореза на имовину који води пословне књиге порез на имовину утврђује самоопорезивањем.

Порез на имовину утврђује решењем порески орган на чијој територији се налази непокретност за коју се утврђује порез, и то:

- 1) обвезнику који не води пословне књиге;
- 2) обвезнику који води пословне књиге, у поступку контроле, ако обвезник није утврдио пореску обавезу или ју је утврдио нетачно или непотпуно.

Надлежни порески орган утврђивање пореза врши на основу података из пореске пријаве, пословних књига пореског обвезника, података из евиденција надлежних органа и других података којима тај орган располаже, а од значаја су за утврђивање пореске обавезе.

Решење о утврђивању пореза на имовину обвезнику који не води пословне књиге, на основу података у пореској пријави и других података којима располаже, надлежни порески орган може донети непосредним одлучивањем, без претходног изјашњавања обвезника о чињеницама које су од значаја за одлучивање.

Промене у току пореске године од значаја за висину обавезе по основу пореза на имовину не утичу на утврђивање пореске обавезе за ту годину истом обвезнику (који води, односно који не води пословне књиге), осим случајевима из члана 12. ст. 3. и 4. овог закона, односно промене корисне површине непокретности у току пореске године.

Члан 33а

За сврху опорезивања порезом на наслеђе и поклон, односно порезом на пренос апсолутних права, наслеђе и поклон који су остварени - примљени у иностраној валути, односно пренос апсолутних права извршен уз накнаду у иностраној валути, конвертује се из стране валуте у динар, на дан настанка пореске обавезе, по курсу за конверзију износа из стране валуте у динар уређеним законом којим су уређени порески поступак и пореска администрација.

Члан 336

Пореска пријава за утврђивање пореза на имовину не подноси се кад обвезнику који не води пословне књиге, по основу исправе коју је саставио, оверио или потврдио јавни бележник (у даљем тексту: извршење радње), односно правоснажне одлуке коју је јавни бележник донео у вршењу законом поверених јавних овлашћења, пореска обавеза настаје или престаје даном извршења радње, односно даном правоснажности одлуке, односно даном смрти оставиоца.

Јавни бележник дужан је да исправу из става 1. овог члана у року од 24 сата од тренутка извршења радње, односно правоснажну одлуку коју је донео у оквиру законом поверених јавних овлашћења у року од 24 сата од дана правоснажности, по службеној дужности, учини доступном, односно достави кроз електронски шалтер путем којег се достављају исправе и размењују подаци у поступку уписа у катастар непокретности и катастар водова (у даљем тексту: е-шалтер) републичком органу надлежном за послове катастра непокретности и катастра водова (у даљем тексту: орган надлежан за послове катастра), односно преко е-шалтера и СМО надлежном пореском органу.

Јавни бележник дужан је да уз исправу, односно одлуку из става 1. овог члана, на начин и у роковима из става 2. овог члана, достави и податке из изјашњења обвезника који не води пословне књиге о:

1) праву на пореско ослобођење по основу чл. 12. до 12б овог закона, односно на порески кредит по основу члана 13. овог закона;

2) томе да ли је земљиште на којем обвезник стиче право из члана 2. став 1. овог закона гранично са земљиштем на коме је обвезник ималац права, тако да је њихова укупна површина преко 10 ари, односно да ли је престанком права на делу земљишта том обвезнику површина преосталог дела земљишта тог обвезника до 10 ари;

3) корисној површини непокретности која је предмет опорезивања;

4) години у којој је извршена изградња, односно последња реконструкција објекта.

Јавни бележник дужан је да уз исправу, односно одлуку из става 1. овог члана, на начин и у роковима из става 2. овог члана, достави и:

1) доказе од значаја за утврђивање пореске обавезе, односно за остваривање права на пореско ослобођење или порески кредит, које му је доставио обвезник који не води пословне књиге до извршења радње, односно до правоснажности одлуке;

2) податке о исправу коју је саставио, оверио или потврдио јавни бележник, односно о правоснажној одлуци коју је јавни бележник донео у вршењу законом поверених јавних овлашћења и о непокретности која је предмет опорезивања (о врсти, месту, начину коришћења неизграђеног грађевинског земљишта и др.).

Даном истека рока из става 2. овог члана сматраће се да је надлежни порески орган сазнао за настанак, односно престанак пореске обавезе који се врши по основу исправе или одлуке из става 1. овог члана и да је примио податке из става 3. и става 4. тачка 2) овог члана, као и доказе из става 4. тачка 1) овог члана.

Кад обвезник који не води пословне књиге јавном бележнику није доставио изјашњење по свим тачкама из става 3. овог члана, или кад није доставио све доказе од значаја за утврђивање пореске обавезе, односно за остваривање права на пореско ослобођење, односно на порески кредит, које надлежни порески орган не може прибавити разменом података између државних органа преко СМО, обвезник је дужан да те податке, односно доказе достави надлежном пореском органу у року од 30 дана од истека рока из става 2. овог члана, или на захтев тог органа у остављеном року у пореском поступку.

Ако обвезник који не води пословне књиге у прописаном, односно остављеном року не достави податке, односно доказе из става 6. овог члана, сматраће се да њима не располаже, па се пореска обавеза утврђује на основу података и доказа којима располаже надлежни порески орган.

Јавни бележник дужан је да потписано изјашњење обвезника о подацима из става 3. овог члана здружи у спис предмета и примерак достави надлежном пореском органу, у року из става 2. овог члана.

Изузетно од ст. 1. до 8. овог члана, лице коме по основу наслеђа непокретности, за коју не постоје подаци у катастру непокретности и катастру водова, настане обавеза по основу пореза на имовину као обвезнику који не води пословне књиге, дужно је да поднесе пореску пријаву за утврђивање пореза на имовину, или даном правоснажности одлуке по основу које је наслеђе остварено, преко јавног бележника који је донео ту одлуку у вршењу законом поверених јавних овлашћења, или надлежном пореском органу у року од 30 дана од дана правоснажности одлуке.

Јавни бележник дужан је да примљену пореску пријаву из става 9. овог члана, попуњену и потписану од стране обвезника, са правоснажном одлуком коју је донео у вршењу законом поверених јавних овлашћења и доказима од значаја за утврђивање пореске обавезе које му је обвезник предао до дана правоснажности те одлуке, у року од 24 сата од дана правоснажности, по службеној дужности, достави у складу са ставом 2. овог члана.

Даном предаје пореске пријаве јавном бележнику у складу са ставом 9. овог члана, сматраће се да је обвезник који не води пословне књиге пореску пријаву предао непосредно надлежном пореском органу.

Члан 33в

Обвезник пореза на имовину дужан је да поднесе пореску пријаву надлежном пореском органу, осим у случају из члана 33б ст. 1. до 8. овог закона, у року од 30 дана, за:

1) непокретност за коју настане пореска обавеза, рачунајући од дана настанка пореске обавезе;

2) непокретност за коју престане пореска обавеза, рачунајући од дана престанка пореске обавезе;

3) непокретност коју предузетник који води пословне књиге почне да евидентира у пословним књигама, рачунајући од дана евидентирања;

4) непокретност коју предузетник који води пословне књиге престане да евидентира у пословним књигама, рачунајући од дана престанка евидентирања;

5) непокретност у пословним књигама физичког лица које је изгубило својство предузетника који води пословне књиге (одјавом, по сили закона и др.), рачунајући од дана престанка тог својства;

6) непокретност за коју је обвезнику престало право на пореско ослобођење у складу са чланом 12. ст. 4. и 5. овог закона, рачунајући од 184. дана од дана њеног уступања другом лицу

ради остваривања прихода;

7) непокретност из члана 12. став 2. овог закона за коју је обвезнику престало право на пореско ослобођење у складу са чланом 12. став 3. овог закона, рачунајући од дана настанка пореске обавезе на непокретности за коју је пореска обавеза настала у пореској години;

8) објекат коме је измењена корисна површина, рачунајући од дана измене корисне површине.

Изузетно од става 1. овог члана, обвезник који води пословне књиге за имовину за коју је, у периоду од 1. јануара пореске године до 31. марта пореске године настала пореска обавеза или је дошло до друге промене из става 1. тач. 2) до 8) овог члана, пореску пријаву подноси у оквиру пријаве којом пријављује утврђени порез за пореску годину за све непокретности на територији исте јединице локалне самоуправе, или пријаву подноси након подношења те пријаве, до 31. марта пореске године.

Пореска пријава подноси се и за имовину за коју обвезник има право на пореско ослобођење.

Члан 33г

За имовину за коју је поднео пореску пријаву у складу са овим законом, обвезник који води пословне књиге дужан је да до 31. марта сваке следеће пореске године поднесе пореску пријаву са утврђеним порезом за ту годину.

За имовину за коју је поднео пореску пријаву у складу са овим законом, односно за коју се не подноси пореска пријава у складу са чланом 33б став 1. овог закона, обвезник који не води пословне књиге дужан је да поднесе пореску пријаву ако је дошло до промене од утицаја на висину пореске обавезе за ту имовину, о којој нису садржани подаци у поднетој пореској пријави или у другим подацима које је јавни бележник доставио надлежном органу јединице локалне самоуправе у складу са чланом 33б став 3. овог закона.

Пријава из става 2. овог члана подноси се од 1. до 31. јануара пореске године која следи години у којој је дошло до промене која се пријављује, осим у случају из члана 33в став 1. тач. б) до 8) овог закона.

Члан 34.

Пореска пријава не подноси се за утврђивање пореза на наслеђе и поклон, односно пореза на пренос апсолутних права, по основу исправе коју је саставио, оверио или потврдио јавни бележник, односно правоснажне одлуке коју је јавни бележник донео у вршењу законом поверених јавних овлашћења, у случају кад у складу са чл. 17. и 29. овог закона пореска обавеза настаје даном састављања, овере или потврђивања исправе (у даљем тексту: извршење радње), односно даном правоснажности одлуке коју је донео јавни бележник, и то за:

1) наслеђе ствари и права из члана 14. овог закона остварено по основу правоснажног решења о наслеђивању које је донео јавни бележник у вршењу законом поверених јавних овлашћења;

2) поклон ствари и права из члана 14. овог закона остварен у оставинском поступку који спроводи јавни бележник у вршењу законом поверених јавних овлашћења, односно за поклон права на непокретности остварен по основу исправе коју је саставио, оверио или потврдио јавни бележник или правоснажне одлуке коју је донео јавни бележник;

3) пренос апсолутних права на непокретности.

Јавни бележник дужан је да исправу из става 1. овог члана, у року од 24 сата од тренутка извршења радње, односно правоснажну одлуку коју је донео у оквиру законом поверених јавних овлашћења, у року од 24 сата од дана правоснажности, по службеној дужности, кроз е-шалтер, односно кроз е-шалтер и преко СМО, достави органу надлежном за послове катастра.

Јавни бележник дужан је да уз исправу, односно одлуку из става 1. овог члана, на начин и у роковима из става 2. овог члана, достави:

1) изјашњење обвезника да ли постоје дугови, трошкови и други терети које је обвезник пореза на наслеђе дужан да исплати или на други начин намира из наслеђене имовине (у даљем тексту: дугови), односно да ли обвезник пореза на наслеђе и поклон сматра да има право на пореско ослобођење по основу члана 21. овог закона или на порески кредит по основу члана 22. овог закона, односно да ли обвезник пореза на пренос апсолутних права сматра да има право на пореско ослобођење по основу чл. 31. до 31б овог закона;

2) доказе од значаја за утврђивање пореске обавезе, односно изјаву купца првог стана из члана 36. став 2. овог закона, које му је доставио обвезник до извршења радње, односно до доношења одлуке;

3) податке о исправу коју је саставио, оверио или потврдио јавни бележник, односно о правоснажној одлуци коју је јавни бележник донео у вршењу законом поверених јавних овлашћења.

Орган надлежан за послове катастра дужан је да примљену исправу из става 1. овог члана и изјашњења, доказе, изјаву и податке из става 3. овог члана, одмах по пријему, по службеној дужности, кроз е-шалтер, достави надлежном пореском органу.

Даном истека рока из става 4. овог члана сматраће се да је надлежни порески орган сазнао за наслеђе и поклон, односно за пренос апсолутних права који се врши по основу исправе или одлуке из става 1. овог члана и да је примио изјашњење, доказе, изјаву и податке из става 3. овог члана.

Кад обвезник јавном бележнику није доставио, или није доставио све доказе од значаја за утврђивање пореске обавезе, које надлежни порески орган не може прибавити разменом података између државних органа преко СМО, односно кад није доставио изјашњење или изјаву из става 3. тач. 1) и 2) овог члана, обвезник је дужан да их на захтев пореског органа достави том органу у остављеном року у пореском поступку.

Ако обвезник у остављеном року не достави доказе, односно изјашњење или изјаву из става 3. тач. 1) и 2) овог члана, сматраће се да обвезник не располаже доказима, односно да изјава није поднета, односно да не постоје дугови, односно да обвезник нема право на пореско ослобођење или на порески кредит.

Члан 35.

Обвезник пореза на наслеђе и поклон дужан је да поднесе пореску пријаву са одговарајућом документацијом потребном за утврђивање пореза у року од 30 дана од дана настанка пореске обавезе у смислу члана 17. ст. 1. до 4. овог закона, осим у случају из члана 34. овог закона.

Пријава из става 1. овог члана подноси се пореском органу јединице локалне самоуправе на којој обвезник – физичко лице има пребивалиште, односно боравиште, односно пореском органу јединице локалне самоуправе на којој обвезник – правно лице има седиште, односно пореском органу јединице локалне самоуправе на којој је обвезник – фонд из члана 15. став 1. овог закона уписан у регистар.

Изузетно од става 2. овог члана, пореска пријава за утврђивање пореза на наслеђе и поклон који за предмет има непокретност, подноси се пореском органу јединице локалне самоуправе

на којој се налази непокретност коју порески обвезник наслеђује или прима на поклон.

Ако обвезник – физичко или правно лице из става 2. овог члана нема пребивалиште, односно боравиште, односно нема седиште у Републици Србији, пријава се подноси пореском органу јединице локалне самоуправе на којој се налази предмет наслеђа, односно поклона, или пореском органу јединице локалне самоуправе у којој је оставилац, односно поклонодавац имао, или има пребивалиште, односно седиште.

Члан 35а

Пореска пријава не подноси се за утврђивање пореза на пренос апсолутних права – код преноса уз накнаду права својине на употребљаваном моторном возилу који се врши између физичких лица која нису обвезници пореза на додату вредност, осим на:

- 1) амбулантном возилу;
- 2) специјалном путничком возилу за обуку кандидата за возаче са уграђеним дуплим ножним командама које је посебно означено, који се врши лицу које је регистровано за обављање делатности школа за возаче;
- 3) путничком возилу регистрованом за такси превоз, који се врши физичком лицу које је регистровано за обављање такси превоза;
- 4) путничком возилу за „rent a car“, који се врши физичком лицу које је регистровано за обављање те делатности.

Члан 36.

Обвезник пореза на пренос апсолутних права дужан је да поднесе пореску пријаву у року од 30 дана од дана настанка пореске обавезе у смислу члана 29. ст. 1. до 8. овог закона, са одговарајућом документацијом потребном за утврђивање пореза, осим у случају из чл. 34. и 35а овог закона.

Обвезник пореза на пренос апсолутних права, за сврху остваривања права на пореско ослобођење из члана 31а овог закона, пореском органу доставља документацију из става 1. овог члана и оверену изјаву купца да купује први стан за себе, односно за себе и одређене чланове његовог породичног домаћинства, као и друге доказе из којих произлази да су испуњени услови за ослобођење по том основу које му је пружио купац првог стана.

Садржину и образац изјаве из става 2. овог члана ближе уређује министар надлежан за послове финансија.

Пријава из става 1. овог члана подноси се пореском органу јединице локалне самоуправе на којој се налази непокретност - у случају преноса апсолутних права на непокретности, односно давања грађевинског, односно водног земљишта у јавној својини у закуп из члана 23. став 2. овог закона.

У случају преноса осталих апсолутних права пријава се подноси пореском органу јединице локалне самоуправе на којој обвезник – физичко лице има пребивалиште, односно боравиште, односно на којој обвезник – правно лице има седиште, односно пореском органу јединице локалне самоуправе на којој је обвезник – фонд из члана 26. став 1. овог закона уписан у регистар.

Ако обвезник – физичко или правно лице нема пребивалиште, односно боравиште, односно нема седиште у Републици Србији, за пренос апсолутних права из става 5. овог члана пријава

се подноси пореском органу јединице локалне самоуправе на којој је пренос остварен.

На истовремени пренос права својине на непокретности и осталих апсолутних права, као и на пренос из члана 24. тач. 3) и 4) овог закона пријава из става 1. овог члана подноси се пореском органу из става 5, односно става 6. овог члана.

У случају из члана 24а тачка 5) овог закона, у року од 30 дана од дана закључења, односно правоснажности акта којим се врши деоба сувласничке заједнице, сувласници непокретности пореском органу из става 4. овог члана подносе пореску пријаву са документацијом из које се може утврдити да ли је деоба извршена у сразмери са идеалним сувласничким деловима.

Члан 36а

- брисан -

Члан 37.

- брисан -

Члан 38.

(није сагласан са Уставом и Законом)

Члан 38а

- престао да важи -

Члан 38б

Порез на имовину утврђује се за календарску годину, применом одредаба овог закона, као и одлуке скупштине јединице локалне самоуправе на чијој територији се имовина налази о стопама пореза на имовину и других аката које су јединице локалне самоуправе донеле на

основу овлашћења из овог закона, који су објављени у складу са овим законом, односно за које се у складу са овим законом сматра да су објављени, до 30. новембра текуће године и важе на дан 1. јануара пореске године.

За имовину за коју пореска обавеза настане у току пореске године, порез на имовину за ту годину утврђује се за период од настанка пореске обавезе до истека те године, односно до престанка пореске обавезе у тој години.

Члан 39.

Порез на имовину обвезник који не води пословне књиге плаћа тромесечно, у износу утврђеном решењем, сразмерном броју дана у тромесечју за које се порез плаћа у односу на пореску обавезу утврђену за пореску годину, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, на прописани уплатни рачун јавних прихода.

До доспелости пореске обавезе по решењу о утврђивању пореза на имовину за пореску годину, обвезник из става 1. овог члана порез плаћа аконтационо – у висини обавезе за последње тромесечје претходне пореске године.

Позитивну разлику између пореза утврђеног решењем надлежног пореског органа и аконтационо плаћеног пореза на имовину за тромесечје за које је пореска обавеза доспела, обвезник из става 1. овог члана дужан је да плати у року од 15 дана од дана достављања првостепеног решења о утврђивању пореза.

Ако је обвезник аконтационо платио више пореза него што је био дужан да плати према обавези утврђеној решењем, више плаћени порез урачунава се за намирење доспелог неизмиреног пореза на имовину за друге непокретности, или пореза за наредно тромесечје, или се обвезнику враћа на његов захтев.

Обвезник који не води пословне књиге за имовину за коју у току пореске године пореска обавеза настане, односно коју престане да евидентира у пословним књигама, односно за коју у току пореске године престане право на пореско ослобођење у складу са чланом 12. ст. 2. до 5. овог закона, порез за тромесечје у коме је дошло до те промене плаћа у сразмерном износу од дана те промене до истека тог тромесечја, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја.

Изузетно од става 5. овог члана, ако решење о утврђеном порезу није достављено до истека рока од 45 дана од дана почетка тромесечја, или је период од достављања решења до истека тог рока краћи од 15 дана, порез се плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења.

Порез за тромесечја која следе тромесечју у коме је дошло до промене из става 5. овог члана у пореској години, плаћа се у складу са ст. 1. и 6. овог члана.

Ако се по протеку пореске године обвезнику утврди пореска обавеза за ту годину, утврђени порез се плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења.

За имовину за коју пореска обавеза престане у току пореске године након утврђивања пореза за ту годину, утврђени порез умањује се за припадајући порез за ту имовину почев од дана престанка пореске обавезе.

Порез на имовину обвезник који не води пословне књиге може платити у мањем броју рата од законом прописаних, укључујући плаћање утврђеног пореза одједном, до доспелости пореске обавезе за свако тромесечје.

На дуговани порез за свако тромесечје и на износе аконтација који нису плаћени у прописаном року, од наредног дана од дана доспелости обрачунава се камата.

Члан 39а

- брисан -**Члан 39б**

Надлежни порески орган утврђује право на пореско ослобођење у складу са одредбама чл. 31а и 31б став 1. овог закона, на основу података којима располаже, изјаве купца из члана 3б. став 2. овог закона, као и других доказа да су испуњени услови за остваривање тог права.

Члан 39в

Обвезник који води пословне књиге порез на имовину плаћа тромесечно, у износу који је сразмеран броју дана у тромесечју за које се порез плаћа у односу на пореску обавезу утврђену за пореску годину, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, на прописани уплатни рачун јавних прихода.

До утврђивања пореза за пореску годину, обвезник из става 1. овог члана порез на имовину плаћа аконтационо, у висини обавезе за последње тромесечје претходне пореске године.

Обвезник из става 1. овог члана дужан је да позитивну разлику између утврђеног и аконтационо плаћеног пореза на имовину за прво тромесечје, плати до 31. марта пореске године.

Ако је износ утврђеног пореза на имовину који се плаћа за прво тромесечје пореске године, мањи од аконтационо плаћеног пореза за то тромесечје, обвезник из става 1. овог члана пореску обавезу за друго тромесечје умањује за износ више плаћеног пореза за прво тромесечје те године.

Обвезник који води пословне књиге, за имовину за коју пореска обавеза настане, односно коју почне да евидентира у пословним књигама, односно за коју престане право на пореско ослобођење у складу са чланом 12. ст. 2. до 5. овог закона, у току пореске године, и то:

1) у првом тромесечју пореске године – порез за прво тромесечје плаћа до 31. марта пореске године, у сразмерном износу од дана те промене до 31. марта пореске године;

2) у другом, трећем или четвртном тромесечју пореске године – порез за тромесечје у коме је дошло до те промене плаћа у сразмерном износу од дана те промене до истека тог тромесечја, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, а ако је рок од те промене до истека рока за плаћање краћи од 30 дана – у року од 30 дана од дана те промене;

3) за тромесечја у пореској години која следе тромесечју у коме је дошло до те промене порез плаћа у року од 45 дана од дана почетка сваког тромесечја.

Физичко лице које постане обвезник који води пословне књиге, за имовину коју евидентира у пословним књигама порез утврђује самоопорезивањем од дана евидентирања а плаћа у роковима из ст. 1, 3. и 5. овог члана.

За имовину из члана 33в став 1. тач. 4) и 5) овог закона обвезник престаје да врши утврђивање пореза самоопорезивањем од дана престанка евидентирања у пословним књигама, односно од дана престанка својства обвезника који води пословне књиге, од када надлежни порески орган за ту имовину порез утврђује решењем.

За имовину за коју пореска обавеза престане у току пореске године након утврђивања пореза за ту годину, утврђени порез умањује се за припадајући порез за ту имовину почев од дана престанка пореске обавезе.

Порез на имовину обвезник који води пословне књиге може платити у мањем броју рата од законом прописаних, укључујући плаћање утврђеног пореза одједном, до доспелости пореске обавезе за свако тромесечје.

На дуговани порез за свако тромесечје и на износе аконтација који нису плаћени у прописаном року, од наредног дана од дана доспелости обрачунава се камата.

Члан 40.

Порез на наслеђе и поклон утврђује се решењем пореског органа надлежног за пријем пореских пријава у складу са чланом 35. овог закона, а плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења.

Порез на пренос апсолутних права утврђује се:

1) самоопорезивањем – на пренос права својине на употребљаваном моторном возилу који се врши између физичких лица која нису обвезници пореза на додату вредност, осим у случају из члана 40а овог закона;

2) решењем пореског органа надлежног за пријем пореских пријава у складу са чланом 36. овог закона – за пренос из члана 23. став 1. тач. 1), 2), 4), 5) и 6) и става 2. тог члана и чл. 24. и 40а овог закона, осим за пренос из тачке 1) овог става.

Порез на пренос апсолутних права утврђен решењем плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Порез на пренос апсолутних права на пренос права својине на употребљаваном моторном возилу који се утврђује самоопорезивањем плаћа се у износу који је једнак производу пореске основице и пореске стопе (у даљем тексту: прописани износ пореза), на прописани рачун за уплату јавних прихода, до подношења захтева за промену саобраћајне дозволе, а доказ о плаћеном порезу подноси се уз захтев за промену саобраћајне дозволе.

Порески орган надлежан за контролу пореза из става 4. овог члана на Порталу еУправа или другом веб порталу објављује услугу електронске управе која омогућава обрачун и плаћање пореза из става 4. овог члана и која обезбеђује доказ о извршеној уплати органу електронским путем.

Служба Владе надлежна за пројектовање, усклађивање, развој и функционисање система електронске управе пружа подршку пореском органу из става 5. овог члана у примени информационо-комуникационих технологија.

У случају из става 4. овог члана, промена саобраћајне дозволе због преноса права својине на моторном возилу врши се уз доказ о плаћеном порезу у прописаном износу.

Орган надлежан за промену саобраћајне дозволе дужан је да на захтев пореског органа, у року од 30 дана од дана промене саобраћајне дозволе, том органу достави уговор или други акт који је основ преноса права својине на употребљаваном моторном возилу који се врши између физичких лица која нису обвезници пореза на додату вредност, као и доказ о плаћеном порезу у прописаном износу.

Порески орган из става 1. и става 2. тачка 2) овог члана дужан је да у електронском облику води евиденцију о уговореној, односно тржишној вредности имовине која је предмет опорезивања (осим употребљаваних моторних возила), а Пореска управа - Централа дужна је да обезбеди електронску базу обједињених података за територију Републике Србије.

Евиденција из става 9. овог члана садржи нарочито податке о: обвезнику, локацији и врсти имовине, пријављеној и утврђеној пореској основици, те утврђеном и наплаћеном порезу.

Члан 40а

Порез на пренос апсолутних права утврђује се решењем пореског органа надлежног за пријем пореских пријава у складу са чланом 36. овог закона, на пренос уз накнаду права својине на употребљаваном моторном возилу који се врши између физичких лица која нису обвезници пореза на додату вредност, и то на:

- 1) амбулантном возилу;
- 2) специјалном путничком возилу за обуку кандидата за возаче са уграђеним дуплим ножним командама које је посебно означено;
- 3) путничком возилу регистрованом за такси превоз;
- 4) путничком возилу за „rent a car”.

Орган надлежан за промену саобраћајне дозволе због промене власника моторног возила из става 1. овог члана, промену саобраћајне дозволе врши уз доказ о плаћеном порезу на пренос апсолутних права, односно без доказа о плаћеном порезу на пренос апсолутних права ако му је достављено правоснажно решење да је тај пренос ослобођен плаћања пореза на пренос апсолутних права.

Члан 41.

- престао да важи -

Јемство

Члан 42.

Кад је обвезник пореза на пренос апсолутних права преносилац права, лице на које је пренето апсолутно право, односно поклонодавац, јемчи супсидијарно за плаћање пореза на пренос апсолутних права, односно за плаћање пореза на поклон.

Кад је обвезник пореза на пренос апсолутних права преносилац права, лице на које је пренето апсолутно право, односно поклонодавац, који се уговором обавезао да плати порез на пренос апсолутних права, односно порез на поклон, јемчи солидарно за плаћање тог пореза.

Обавеза достављања уговора и других исправа пореском органу и јединици локалне самоуправе

Члан 42а

Основни суд на подручју на коме нису именовани јавни бележници, дужан је да исправу коју је саставио, односно оверио, односно потврдио, или правоснажну одлуку коју је донео достави надлежном пореском органу у року од десет дана од дана извршења те радње, односно правоснажности, и то:

1) исправу, односно одлуку којом се стиче, односно преноси право на непокретности из члана 2. став 1. овог закона;

2) исправу, односно одлуку којом се стиче, односно преноси, право својине или друго право из чл. 14, 23. и 24. овог закона.

Суд је дужан да, у року од десет дана од дана правоснажности надлежном пореском органу достави:

1) одлуку којом се стиче, односно преноси право на непокретности из члана 2. став 1. овог закона;

2) одлуку којом се врши пренос или утврђује право из чл. 14, 23. и 24. овог закона.

Државни, односно други орган или лице са јавним овлашћењем (осим јавног бележника) дужан је да, у року од десет дана од дана правоснажности надлежном пореском органу достави:

1) акт којим се стиче, односно преноси право на непокретности из члана 2. став 1. овог закона;

2) акт којим се стиче, односно преноси, право својине или друга права из чл. 14, 23. и 24. овог закона.

Исправе из ст. 1. до 3. овог члана достављају се у електронском облику.

Пореском органу који нема техничких могућности да исправе из ст. 1. до 3. овог члана прима у електронском облику, о чему обавештава органе и лица која су дужна да изврше достављање, достављање се врши у писаном облику.

Завод за интелектуалну својину дужан је да надлежном пореском органу достави примљени уговор, односно исправу о обављеном преносу права интелектуалне својине, у року од десет дана од дана пријема.

Јавни бележник је дужан да правоснажно решење о наслеђивању које је донео у вршењу законом поверених јавних овлашћења, по основу кога лице из члана 4. став 5. овог закона наслеђује непокретност за коју не постоје подаци у катастру непокретности и катастру водова, достави органу јединице локалне самоуправе надлежном према месту непокретности, у року од 30 дана од дана правоснажности.

Део шести

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 43.

- брисан -

Члан 44.

- престао да важи -

Део седми

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 45.

Не плаћа се порез на имовину на права на непокретности за која је уговором о страном улагању, закљученим пре 1. јануара 1992. године у складу са законом, утврђено да се неће уводити нове пореске обавезе.

Не плаћа се порез на пренос апсолутних права на непокретности по одредбама овог закона на који се, по прописима који су били у примени када је основ преноса настао и пренос извршен у складу са прописима, а до ступања на снагу овог закона, овај порез није плаћао.

Члан 46.

Стопе пореза на имовину из члана 11. тачка 2) овог закона примењују се на права на непокретности обвезника који води пословне књиге, ако су на дан 31. децембра 2000. године припадала обвезнику који не води пословне књиге.

Члан 47.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, за чије утврђивање и наплату је поступак започет по прописима који су важили до почетка примене овог закона, у коме до дана ступања на снагу овог закона није донето првостепено решење, утврдиће се применом прописа који су важили у моменту када је поступак започет, ако је то повољније за обвезника.

Члан 48.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о порезима на имовину ("Службени гласник РС", бр. 43/94, 53/95, 54/96, 42/98, 18/99, 21/99, 27/99, 33/99, 48/99 и 54/99), осим одредаба чл. 2-13. које престају да важе 1. јула 2001. године.

До доношења подзаконских аката на основу овлашћења из овог закона, примењиваће се Правилник о начину утврђивања основице пореза на имовину ("Службени гласник РС", бр. 8/96 и 7/99), Правилник о садржају пореске пријаве за утврђивање пореза на наслеђе и поклон и пореза на промет непокретности и права ("Службени гласник РС", бр. 19/92 и 11/93) и Правилник о садржају пореске пријаве за утврђивање пореза на имовину ("Службени гласник РС", бр. 9/97 и 46/98).

Члан 49.

Одредбе чл. 2-13. овог закона примењују се од 1. јула 2001. године.

Порез на имовину по одредбама чл. 2-13. овог закона утврђује се за раздобље од 1. јула до 31. децембра 2001. године, а порез на имовину утврђен решењем надлежног пореског органа за 2001. годину по одредбама чл. 2-12. Закона о порезима на имовину ("Службени гласник РС", бр. 43/94, 53/95, 54/96, 42/98, 18/99, 21/99, 27/99, 33/99, 48/99 и 54/99) плаћа се у висини и роковима утврђеним решењем за прво и друго тромесечје 2001. године.

Члан 50.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

У РЕДАКЦИЈСКОМ ПРЕЧИШЋЕНОМ ТЕКСТУ НЕ НАЛАЗЕ СЕ:

Чл. 2. Закона - 92/2023-265:

"Одредбе члана 16. ст. 1. и 2, члана 17. став 5, члана 21. ст. 2. и 3, члана 27. ст. 2–6. и става 8, члана 29. став 9, члана 31. став 2, члана 31б ст. 2. и 3, члана 34. ст. 4–6, члана 35. ст. 2–4, члана 36. став 2. и ст. 4–8, члана 39б, члана 40. ст. 1, 2, 5, 6, 8. и 9, члана 40а став 1. и члана 42а ст. 1–3. и ст. 5. и 6. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС, 86/19, 144/20, 118/21 и 138/22), у делу којим је уређена надлежност Министарства финансија – Пореске управе (у даљем тексту: Пореска управа) за утврђивање пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права, односно у делу којим је уређена обавеза органима и лицима из члана 42а тог закона да Пореској управи достављају прописане исправе, одлуке и акте, примењиваће се до 31. децембра 2024. године.

Почев од 1. јануара 2025. године, јединице локалне самоуправе у целости утврђују, наплаћују и контролишу порез на наслеђе и поклон и порез на пренос апсолутних права и сматрају се пореским органом у смислу одредаба става 1. овог члана.

Јединице локалне самоуправе преузеће од Пореске управе запослене који обављају послове утврђивања, наплате и контроле пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права, предмете, информациони систем и архиву, као и опрему и средства за вршење надлежности у тим областима сразмерно броју преузетих запослених лица, у периоду од 1. новембра до 31. децембра 2024. године.

Поступке које је Пореска управа започела у вршењу надлежности из става 1. овог члана, који не буду окончани до дана преузимања предмета у складу са ставом 3. овог члана, окончаће јединице локалне самоуправе."

Чл. 13. и 14. Закона - 138/2022-286:

"Члан 13.

Порез на имовину утврђиваће се и плаћати у складу са овим законом почев за 2023. годину.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, за чије утврђивање је поступак започет по прописима који су важили до почетка примене овог закона, утврдиће се применом закона који је био на снази на дан настанка пореске обавезе.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, по основу наслеђа, поклона или преноса апсолутних права за чије утврђивање је обвезник био дужан да поднесе пореску пријаву, а за који је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа након ступања на снагу овог закона, утврдиће се и платити применом закона којим се уређују порези на имовину који је био на снази на дан на који би пореска обавеза настала у складу са чланом 17. ст. 1–4, односно чланом 29. ст. 1–8. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС, 86/19, 144/20 и 118/21) да је пријављена у прописаном року.

Члан 14.

Одредбе члана 16. ст. 1. и 2, члана 17. став 5, члана 21. ст. 2. и 3, члана 27. ст. 2–6. и става 8, члана 29. став 9, члана 31. став 2, члана 31б ст. 2. и 3, члана 34. ст. 4–6, члана 35. ст. 2–4, члана 36. став 2. и ст. 4–8, члана 39б, члана 40. ст. 1, 2, 5, 6, 8. и 9, члана 40а став 1. и члана 42а ст. 1–3. и ст. 5. и 6. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС, 86/19, 144/20 и 118/21), у делу којим је уређена надлежност Министарства финансија – Пореске управе (у даљем тексту: Пореска управа) за утврђивање пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права, односно у делу којим је уређена обавеза органима и лицима из члана 42а тог закона да Пореској управи достављају прописане исправе, одлуке и акте, примењиваће се до 31. децембра 2023. године.

Почев од 1. јануара 2024. године, јединице локалне самоуправе у целости утврђују, наплаћују и контролишу порез на наслеђе и поклон и порез на пренос апсолутних права и сматрају се пореским органом у смислу одредаба става 1. овог члана.

Одредбе овог закона којима се надлежност Пореске управе за утврђивање, наплату и контролу пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права преноси на јединице локалне самоуправе примењиваће се од 1. јануара 2024. године.

Јединице локалне самоуправе преузеће од Пореске управе запослене који обављају послове утврђивања, наплате и контроле пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права, предмете, информациони систем и архиву, као и опрему и средства за вршење надлежности у тим областима сразмерно броју преузетих запослених лица, у периоду од 1. новембра до 31. децембра 2023. године.

Поступке које је Пореска управа започела у вршењу надлежности из става 1. овог члана, који не буду окончани до дана преузимања предмета у складу са ставом 4. овог члана, окончаће јединице локалне самоуправе."

Чл. 19-21. Закона - 118/2021-7:

"Члан 19.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, за чије утврђивање је поступак започет по прописима који су важили до почетка примене овог закона, утврдиће се применом закона који је био на снази на дан настанка пореске обавезе.

Изузетно од става 1. овог члана, порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, на пренос права својине на употребљаваном моторном возилу који се врши

између физичких лица која нису обвезници пореза на додату вредност, за чије утврђивање је поступак започет до 30. марта 2022. године, утврдиће се применом закона који је био на снази на дан настанка пореске обавезе.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, по основу наслеђа, поклона или преноса апсолутних права за чије утврђивање је обвезник био дужан да поднесе пореску пријаву, а за који је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа након ступања на снагу овог закона, утврдиће се и платити применом закона којим се уређују порези на имовину који је био на снази на дан на који би пореска обавеза настала у складу са чланом 17. ст. 1. до 4, односно чланом 29. ст. 1. до 8. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС, 86/19 и 144/20) да је пријављена у прописаном року.

Члан 20.

Одредбе члана 16. став 2, члана 17. став 5, члана 21. ст. 2. и 3, члана 27. ст. 2. до 6. и става 8, члана 29. став 9, члана 31. став 2, члана 31б ст. 2. и 3, члана 34. ст. 4. до 6, члана 35. ст. 2. до 4, члана 36. став 2. и ст. 4. до 8, члана 39б, члана 40. ст. 1. и 2. и члана 42а ст. 1. до 3. и ст. 5. и 6. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС, 86/19 и 144/20), у делу којим је уређена надлежност Министарства финансија – Пореске управе (у даљем тексту: Пореска управа) за утврђивање пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права, односно у делу којим је уређена обавеза органима и лицима из члана 42а тог закона да Пореској управи достављају прописане исправе, одлуке и акте, примењиваће се до 31. децембра 2022. године.

Почев од 1. јануара 2023. године, јединице локалне самоуправе у целости утврђују, наплаћују и контролишу порез на наслеђе и поклон и порез на пренос апсолутних права и сматрају се пореским органом у смислу одредаба става 1. овог члана.

Одредбе овог закона којима се надлежност Пореске управе за утврђивање, наплату и контролу пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права преноси на јединице локалне самоуправе примењиваће се од 1. јануара 2023. године.

Јединице локалне самоуправе преузеће од Пореске управе запослене који обављају послове утврђивања, наплате и контроле пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права, предмете, информациони систем и архиву, као и опрему и средства за вршење надлежности у тим областима сразмерно броју преузетих запослених лица, у периоду од 1. новембра до 31. децембра 2022. године.

Поступке које је Пореска управа започела у вршењу надлежности из става 1. овог члана, који не буду окончани до дана преузимања предмета у складу са ставом 4. овог члана, окончаће јединице локалне самоуправе.

Члан 21.

Порез на имовину утврђиваће се и плаћати у складу са овим законом почев за 2022. годину.

Одредбе чл. 3, 6, 7, 9, 10, 14. и 16. овог закона у делу у коме се односе на порез на наслеђе и поклон, односно на порез на пренос апсолутних права, употребљаваних моторних возила који се врши између физичких лица која нису обвезници пореза на додату вредност, као и одредбе чл. 8, 13, 17. и 19. овог закона, примењиваће се од 31. марта 2022. године."

Чл. 33-37. Закона - 144/2020-10:**"Члан 33.**

Одредбе члана 16. став 2, члана 17. став 5, члана 21. ст. 2. и 3, члана 27. ст. 2. до 6. и става 8, члана 29. став 9, члана 31. став 2, члана 31б ст. 2. и 3, члана 34. ст. 4. до 6, члана 35. ст. 2. до 4, члана 36. став 2. и ст. 4. до 8, члана 39б, члана 40. ст. 1. и 2. и члана 42а став 1. тачка 2), став 2. тачка 2), став 3. тачка 2) и став 6. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС и 86/19), у делу којим је уређена надлежност Министарства финансија – Пореске управе (у даљем тексту: Пореска управа) за утврђивање пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права, односно у делу којим је уређена обавеза органима и лицима из члана 42а тог закона да Пореској управи достављају прописане исправе, одлуке и акте, примењиваће се до 31. децембра 2021. године.

Почев од 1. јануара 2022. године, јединице локалне самоуправе у целости утврђују, наплаћују и контролишу порез на наслеђе и поклон и порез на пренос апсолутних права и сматрају се пореским органом у смислу одредаба става 1. овог члана.

Јединице локалне самоуправе преузеће од Пореске управе запослене који обављају послове утврђивања, наплате и контроле пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права, предмете, информациони систем и архиву, као и опрему и средства за вршење надлежности у тим областима сразмерно броју преузетих запослених лица, у периоду од 1. новембра до 31. децембра 2021. године.

Поступке које је Пореска управа започела у вршењу надлежности из става 1. овог члана, који не буду окончани до дана преузимања предмета у складу са ставом 3. овог члана, окончаће јединице локалне самоуправе.

Члан 34.

Порез на имовину утврђиваће се и плаћати у складу са овим законом почев за 2021. годину.

Код утврђивања пореза на имовину за 2021. годину примењиваће се:

1) просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности у зонама које су утврђене на основу цена у промету у зонама или граничним зонама у складу са чланом 6. ст. 5. до 7. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС и 86/19), односно просечне цене одговарајућих непокретности у најопремљенијој зони у складу са чланом 7а став 2. тог закона, ако су објављене до 30. новембра 2020. године;

2) акти којима су уређени стопа амортизације, зоне и стопе пореза на имовину, који су објављени до 30. новембра 2020. године или пре 2020. године, ако њихова примена није ограничена закључно са 2020-ом годином.

Код утврђивања пореза на имовину за 2021. годину за помоћне објекте, примењиваће се просечне цене квадратног метра гаража и гаражних места у зонама које су утврђене на основу цена у промету тих непокретности у зонама или граничним зонама, у складу са чланом 6. ст. 5. до 7. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС и 86/19), односно просечне цене гаража и гаражних места у најопремљенијој зони у складу са чланом 7а став 2. тог закона, ако су објављене до 30. новембра 2020. године.

Члан 35.

До 31. јануара 2021. године пореске пријаве за утврђивање пореза на имовину дужни су да поднесу обвезници пореза на имовину који не воде пословне књиге за непокретности које се, у складу са овим законом, разврставају у друкчију групу у односу на групу у коју су биле разврстане за сврху утврђивања пореза на имовину за 2020. годину, ако о томе нису садржани подаци у поднетој пореској пријави, односно у подацима о врсти непокретности које јавни бележник доставља у складу са чланом 33б став 4. тачка 2) Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС и 86/19).

Члан 36.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, за чије утврђивање је поступак започет по прописима који су важили до почетка примене овог закона, утврдиће се применом закона који је био на снази на дан настанка пореске обавезе.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, по основу наслеђа, поклона или преноса апсолутних права, за чије утврђивање је обвезник био дужан да поднесе пореску пријаву а за који је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа након ступања на снагу овог закона, утврдиће се и платити применом закона којим се уређују порези на имовину који је био на снази на дан на који би пореска обавеза настала у складу са чланом 17. ст. 1. до 4, односно чланом 29. ст. 1. до 8. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС и 86/19) да је пријављена у прописаном року.

Члан 37.

Одредбе овог закона којима се надлежност Пореске управе за утврђивање, наплату и контролу пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права преноси на јединице локалне самоуправе и члана 31. овог закона, примењиваће се од 1. јануара 2022. године.”

Чл. 33-36. Закона - 95/2018-260:

"Члан 33.

Порез на имовину утврђиваће се и плаћати у складу са овим законом почев за 2019. годину.

Јединица локалне самоуправе може, до 31. децембра 2018. године, донети одлуку којом се неизграђено грађевинско земљиште на њеној територији, које се користи искључиво за гајење биљака, односно садног материјала, односно шума, за сврху утврђивања основице пореза на имовину за 2019. годину, разврстава у пољопривредно, односно у шумско земљиште.

За утврђивање пореза на имовину за 2019. годину, јединице локалне самоуправе дужне су да, до 31. децембра 2018. године:

1) утврде и објаве просечне цене квадратног метра другог земљишта у зонама;

2) у случају из става 2. овог члана утврде и објаве просечне цене грађевинског, пољопривредног, односно шумског земљишта у зонама.

Одлуке из ст. 2. и 3. овог члана примењиваће се код утврђивања пореза на имовину за 2019. годину ако су донете и објављене до 31. децембра 2018. године, на начин на који се објављују општи акти јединице локалне самоуправе која их је донела и на њеној интернет страни.

Просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности у зонама, осим просечних цена из става 3. овог члана, које су утврђене на основу цена у промету у зонама или граничним зонама, дефинисаним чланом 6. став 7. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон) и објављене до 30. новембра 2018. године у складу са тим законом, примењиваће се код утврђивања пореза на имовину за 2019. годину.

Члан 34.

До 31. јануара 2019. године пореске пријаве за утврђивање пореза на имовину дужни су да поднесу обвезници пореза на имовину који не воде пословне књиге за непокретности које се, у складу са овим законом, разврставају у друкчију групу у односу на групу у коју су биле разврстане за сврху утврђивања пореза на имовину за 2018. годину, ако о томе нису садржани подаци у поднетој пореској пријави.

До 31. јануара 2019. године пореске пријаве за утврђивање пореза на имовину дужни су да поднесу обвезници пореза на имовину за зграде у изградњи за које пореска обавеза настаје 1. јануара 2019. године у складу са чланом 7. овог закона.

Члан 35.

Ако јединица локалне самоуправе одлуком пропише да се неизграђено грађевинско земљиште на њеној територији, које се користи искључиво за гајење биљака, односно садног материјала, односно шума, за сврху утврђивања основице пореза на имовину разврстава у пољопривредно, односно у шумско земљиште, та одлука примењиваће се код утврђивања пореза на имовину за 2019. годину ако је објављена до 31. децембра 2018. године, на начин на који се објављују њени општи акти и на њеној интернет страни.

Члан 36.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, за чије утврђивање је поступак започет по прописима који су важили до почетка примене овог закона, утврдиће се применом закона који је био на снази на дан настанка пореске обавезе.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, по основу наслеђа, поклона или преноса апсолутних права, за који пореска обавеза није пријављена у прописаним роковима па је настала даном сазнања надлежног пореског органа након ступања на снагу овог закона, утврдиће се и платити применом закона којим се уређују порези на имовину који је био на снази на дан на који би пореска обавеза настала у складу са чланом 17. ст. 1. до 4, односно чланом 29. ст. 1. до 6. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон) да је пријављена у прописаном року.

За наслеђе и поклон непокретности за које је настанак пореске обавезе одложен до престанка права плодоуживања у складу са чланом 17. став 3. Закона о порезима на имовину

(„Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон), која је отуђена пре почетка примене овог закона пореска обавеза настаје даном ступања на снагу овог закона.

За наслеђе и поклон за које је настанак пореске обавезе одложен у складу са чланом 17. став 4. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон), пореска обавеза настаје даном ступања на снагу овог закона.”